Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 1 серпня 2008 року • № 84 (2036) • Ціна вільна

ТАМ, ЗА ТУМАНАМИ

Київські динамівці новий єврокубковий сезон розпочали поїздкою до Туманного Альбіону, де у другому кваліфікаційному раунді ЛЧ їм протистояв ірландський клуб «Дрогеда». Вояж на британську землю має дуже цікаву історичну підоснову, адже саме тут 2 вересня 1965 року «біло-блакитні» стали першою радянською командою, яка зіграла в єврокубках. У 1/16 фіналу Кубка кубків кияни на виїзді з рахунком 6:1 обіграли північноірландський «Колрейн». Автором першого гола в тому матчі став Андрій Біба. Вдома українці забили у ворота суперника чотири сухі м'ячі й успішно кваліфікувалися до наступного раунду. Переможну ходу «Динамо» в тому турнірі на стадії чвертьфіналу зупинить інший британський клуб — «Селтик».

За час свого існування «Динамо» лише одного разу не вдалося пробитися до групового турніру Ліги чемпіонів. Трапилося це у другому кваліфікаційному раунді, коли нічим не примітний швейцарський «Тюн» після нічиєї у Києві (2:2) зумів схилити шальки терезів на свій бік, мінімально переігравши динамівців у себе вдома — 1:0.

Див. 2 стор.

Увага, сьогодні пряма лінія

АНАТОЛІЙ ПОПОВ ПРО МИНУЛЕ, ТЕПЕРІШНЄ Й МАЙБУТНЄ ПРОФЕСІОНАЛЬНОГО ФУТБОЛУ

Епоха діяльності Професіональної футбольної ліги у вищому дивізіоні завершилася. Її оцінювали і оцінюватимуть по-різному. Хтось із вдячністю за проведену роботу, хтось із критикою і невдоволенням.

Дванадцять років — термін немалий. За цей період сталося чимало подій, про які можна розповісти багато цікавого.

Виконавчий директор ПФЛ — одна із стрижневих посад у професіональному футболі. Через нього проходять усі справи клубного господарства в нашій країні. І Анатолій Попов — знавець букви футбольних законів — може дати багато інформації для громадськості і може розкрити чимало таємниць вітчизняного футболу, оскільки знає його зсередини.

Про перспективи розвитку першої та другої ліг під егідою ПФЛ, стан справ у вітчизняному арбітражі, міжнародний досвід, перспективи розвитку прем'єр-ліги, співпрацю між УФПЛ та ПФЛ, стосунки і перспективи співпраці з ФФУ — нинішній заступник генерального директора ФК «Шахтар» з питань співпраці з ПФЛ, ФФУ та УФПЛ, екс-голова Української колегії суддів, екс-генеральний секретар ФФУ, арбітр всесоюзної категорії, делегат, інструктор та лектор ФІФА може розповісти зі знанням справи.

Обговорити ці та інші питання з Анатолієм Поповим ви зможете під час традиційної прямої лінії, сьогодні, 1 серпня, з 10 до 12 години за телефонами 235-31-52 та 456-81-11. Код Києва — (044). Попередньо запитання можна надіслати за електронною адресою tu@pressa.kiev.ua

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на вересень — до 10 серпня.

ТАМ, ЗА ТУМАНАМИ

ДРОГЕДА 1		2 ДИНАМО
Юїнгс Хендрикс Гартланд Х'юз Бейкер (О'Брайєн, 90) Бірн Зайд Каган (Шеллі, 70) Махер Кехілл Кудузович (Барретт, 62)	0:1 Михалик (23) 1:1 Х'юз (47) 1:2 Алієв (86) 29 липня. 21.45. Дублін. «Далімаунт Парк». 5000 глядачів. С. Моен О.-Я. Ларсен Д.-Р. Неббен (усі — Норвегія)	Шовковський Бетао Несмачний Діакате Михалик Вукоєвич Гіоане (Шацьких, 83) Нінкович Алієв Милевський (Ель Каддурі, 88) Бангура (Кравець, 61)
Вілмунен Тамбурас Бейтс Іан-Тіам	Махер (27) Милевський (83)	Луценко Саблич Романчик Морозюк
Пол ДУЛІН		Юрій СЬОМІН

Бангура продовжує транжирити моменти.

«Там, за туманами, вечными, пьяными.
Там, за туманами, любят нас и ждут».
«ЛЮБЕ».

Про те фіаско команди Леоніда Буряка згадувати не прийнято. Сам «Тюн» зараз переживає далеко не найкращі часи, адже за підсумками минулої першості Швейцарії ця команда залишила вищий дивізіон. Ірландська «Дрогеда», не дивлячись на гіркий досвід, неспокою у вболівальників динамівців не викликає. Амбітний клуб, яким є «Динамо», зобов'язаний проходити подібних суперників на одному диханні.

Ірландці, на відміну від киян, стартували у ЛЧ у першому кваліфікаційному раунді. Їх суперником була естонська «Левадія», яку «Дрогеда» обіграла двічі. До речі, квитки у продажу на поєдинок з «Динамо» з'явилися в Ірландії ще до гри-відповіді з прибалтійським клубом. Що ж, упевненість британців у своїх силах заслуговує на повагу. За те, щоб своїми очима побачити гру своїх улюбленців з киянами, шанувальники «Дрогеди» виклали від 15 до 25 євро.

Алієв показав ірландцям язика.

Нам же, простим смертним, довелося спостерігати за перебігом події по телевізору. Щоправда, лише з 39-ї хвилини. До цього часу картинка з Ірландії не надходила, і ми змушені були повернутися років на сорок назад, слухаючи радіорепортаж коментатора матчу Олексія Семененка.

Поєдинок розпочався з хвилини мовчання на знак скорботи за жертвами повені, яка в останні дні вирувала в Західній Україні. Тисячі затоплених населених пунктів, сотні постраждалих людей, 22 загиблих, з яких шестеро – діти... Страхітливі цифри...

Щодо власне гри, то в першому таймі гості прогнозовано володіли ініціативою і одного разу втілили її в забитий м'яч. Алієв виконав подачу зі штрафного, воротар ірландців помилився на виході, і Михалик точним ударом зблизька відкрив рахунок в матчі.

На цьому кияни практично зупинилися — продовжили контролювати м'яч, але без особливої гостроти. За мляву гру наприкінці першого тайму динамівці поплатилися з початком другої половини. Ірландці вийшли на поле заведеними і одразу змінили темп гри — гостям вдалося до нього прилаштуватися лише через п'ятнадцять хвилин. А у цей проміжок часу «Дрогеді» вдалося зрівняти рахунок. Після дальнього навісу з лівого флангу головою бив Адам Х'юз — СаШо зреагував на удар, але м'яч від його рук по-зрадницьки влетів у сітку воріт.

Пропустивши м'яч, кияни почали додавати. Не гоже грати унічию з командою рівня української першої ліги. Моменти для взяття воріт британців почали виникати регулярно. Вкотре за останні поєдинки втрачає відмінну нагоду гвінейський форвард Бангура, який з вигідної позиції бив вище воріт. У наступній атаці кияни мали виходити вперед, але дальній удар Вукоєвича після скидки Алієва прийняла на себе стійка. Згодом Гіоане та Шацьких перевірили реакцію Юїнгса. М'яч вперто не хотів перетинати лінію ірландських воріт і після ударів Милевського та Кравця.

Здавалося, цього дня киянам так і не доведеться святкувати успіх. Однак за чотири хвилини до завершення поєдинку відмінна індивідуальна майстерність Алієва принесла результат. На лівому куті штрафної Олександр фінтами тричі накрутив одного оборонця, увійшов до штрафного та прицільним ударом поцілив у ближній кут. 1:2! За такого рахунку можна і Каддурі випустити, подумав Юрій Павлович і випустив. Треба ж марокканцю надавати ігрову практику, адже на нього полюють самі «Астон Вілла» та «Ньюкасл».

Якби навіть і цифри на табло «Далімаунт Парк» зафіксували нічию, проблем через тиждень у киян виникнути не мало б. Справжня боротьба за вихід до групового етапу ЛЧ буде наступного раунду, в якому «Динамо» буде несіяним і у суперники може отримати, скажімо, «Арсенал», «Ліверпуль» чи «Ювентус».

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ГРАВЕЦЬ МАТЧУ — АЛІЄВ

Плеймейкер «Динамо», здається, нарешті почав братися за розум, навіть перестав пити пиво. Як бачимо, і результат з'явився відразу. На рахунку Алієва у грі з «Дрогедою» гол та результативна передача. З такого приводу ми дозволяємо Олександрові випити пива. Але без Милевського.

Післямова

Юрій СЬОМІН, головний тренер «Динамо»:

— Як ви вважаєте, це воротар «Дрогеди» добре зіграв чи нападникам «Динамо» не вистачило майстерності?

— Нападники створювали моменти, а воротар добре зіграв. Не можна применшувати його заслуги, він багато м'ячів «витягнув», інколи кидався прямими ногами на м'яч. Можливо, це його стиль гри такий. Ми ж були зобов'язані забивати.

— Ви задоволені ігровою формою Ісмаеля Бангури?

— Зараз не хотілося б говорити конкретно про гравців. Якщо форвард не забив з вірної ситуації два м'ячі, то ані тренер, ані гравець цим бути задоволений не може. Є над чим працювати, але критикувати зараз нікого не буду.

— Чекали від суперника такої гри?

— У матчі проти «Левадії» «Дрогеда» виглядала гірше, ніж проти нас. Вони добре фізично підготовлені, відмінили останній тур чемпіонату. Видно, що ірландці дуже серйозно готувалися до матчу з «Динамо».

ДАЛЕКИЙ ВІДГОМІН ЄВРОКУБКІВ

МЕТАЛІСТ	3 : 0	ТАВРІЯ
Горяінов-к Бордіян Папа Гуйє Обрадович Ганцарчик Валяєв Едмар Слюсар Рикун (Зезе, 80) Девич (Фомін, 70) Коельо (Джире, 86)	1:0 Ганцарчик (34) 2:0 Коельо (66) 3:0 Обрадович (74, пн.) 30 липня. 19.00. Харків. Стадіон «Металіст». 17 000 глядачів.	Дикань Алундерис Назаров Хайдучек Ільницький Голайдо Галюза Любенович Гуменюк-к Ідахор Ковпак (Зборовський, 60)
Бажан Конюшенко Тришович Курилов	С. Шебек С. Цимбал (обидва — Київ) В. Пономарьов (Львів) Делегат ФФУ: І. Гайворонський (Донецьк) Папа Гуйє (77) ▯ Любенович (42) ▮	Тодич Донець Ференчак Артеменко Коробка Живкович
Мирон МАРКЕВИЧ		Михайло ФОМЕНКО

Як і прогнозувалося, на результат матчу вплинув поєдинок «Таврії» у Кубку Інтертото. Фізичний стан кримчан був не найкращий. Свідченням тому є хвилини, на яких були пропущені м'ячі. У цьому контексті вигулькнула проблема Фоменка з коротколю лавою запасних. Ви тільки подивіться на запасних — жодного гравця, який міг би реально підсилити гру. Хіба що досвідчений Тодич... Усі ж інші аж ніяк не кращі за гравців основи, що й продемонстрував Михайло Фоменко, зробивши лише одну заміну. Враховуючи проблеми із захистом Фоменко вирішив зіграти з трьома захисниками, що, врешті-решт, вилилося в атакувальну схему 3-4-3. Тріо захисників — Назаров, Алундерис, Ільницький, опорний — Хайдучек, по флангах — Голайдо (ліворуч), Галюза (праворуч), плеймейкер — Любенович. Попереду проводила вилазки в табір ворога трійка нападників — Ковпак, Гоменюк, Ідахор. Виявляється, що проблеми зі складом (травмовані одразу п'ятеро — Добре, Бойко, Йокшас, Маркович, Гігідзе) змусили Фоменка грати з трьома нападниками, а потрібно було грати з двома опорними.

Руслан Фомін.

Склад «Металіста» був оптимальним і традиційним. Тому довго розводитися, думаю, не варто.

Скажу одразу, харків'яни повністю переграли «Таврію», і, що б там не казав пан Фоменко про незарахований гол, — на нічию гості не напрацювали. «Металіст» вдало використовував стандарти, а також (у другому таймі) свою перевагу у рахунку, граючи спокійно на контратаках. Перший гол виник так: Хайдучек недозволеним прийомом метрах в 22-х од воріт зупинив прохід Марко Девича, а інший поляк — Северин Ганцарчик — зі штрафного відправив м'яч до сітки.

Жажа Коельо.

Потім була ювелірна передача Рикуна на хід Коельо і гол з другої спроби (першу нейтралізував Дикань) і, нарешті, традиційний для матчів харків'ян з кримчанами пенальті у ворота гостей.

З приводу незарахованого гола сказати можу лише одне: навіть на офіційному сайті «Таврії» не дуже сперечаються з цього приводу, хоча про сам факт пишуть з іронією.

Олександр ОЗІРНИЙ.

Післямова

Мирон МАРКЕВИЧ, головний тренер «Металіста»:

— Після матчу із «Зорею» (ми зіграли погано) серйозно готувалися до сьогоднішнього матчу. «Таврія» добре виглядала в матчах з «Дніпром» і «Ренном», це укомплектована команда. Ми, звичайно, раді, що вдалося перемогти цю команду, до того ж, з великим рахунком. Нам обов'язково потрібно доукомплектуватися до матчів у Кубку УЄФА. Поки нам це не вдалося, але ще є час, і я сподіваюся, що у нас з'являться гравці, які зможуть підсилити нашу гру.

— Чи зможе Руслан Фомін гідно конкурувати з Коельо?

— Півроку лікування і відсутність ігрової практики, звичайно, не могли пройти безслідно, але я сподіваюся, що незабаром він зможе набрати форму.

— Ви розлучилися з перспективним гравцем Павлом Ребенком. Це ваша ініціатива чи самого футболіста?

— Ми не хотіли відпускати його. Але він наполіг на тому, щоб ми віддали його в оренду в «Чорноморець», де він матиме більше ігрової практики.

— Кого б ви хотіли мати суперником у Кубку УЄФА?

— «Астон Віллу».

— Чому?

— Мені подобаються англійські клуби.

— Що з Бабичем? Коли ми побачимо його в основі?

— У нього була серйозна травма. Він відновлюється і поки грає за дубль.

Михайло ФОМЕНКО, головний тренер «Таврії»:

— Ну що тут коментувати! У мене є запитання до журналістів: що змінилося в нашому футболі після появи у нас прем'єр-ліги? За рахунку 0:1 ми забиваємо гол, а його арбітр не зараховує.

— Що можете сказати про фізичний стан ваших гравців після двох матчів із французами?

— Звичайно, він мене не задовольняє. Наш суперник виглядав краще.

Ліга чемпіонів

«Рейнджерс» — «Каунас» — 0:0.

ДРУГИЙ КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ РАУНД. ПЕРШІ МАТЧІ

Тампере Юнайтед (Фінляндія) — Артмедіа (Словаччина) — 1:3.

Голи: Поспех (9) — Ніемі (16), Обжера (20), Пирожка (86).

Шериф (Молдова) — Спарта (Чехія) — 0:1.

Гол: Кладрабський (74).

Бейтар (Ізраїль) — Вісла Краків (Польща) — 2:1.

Голи: Баруххян (61, 79) — Брожек (28).

Фенербахче (Туреччина) — МТК (Угорщина) — 2:0.

Голи: Карлос (16), Шентюрк (59).

Ольбург (Данія) — Модриця (Боснія і Герцеговина) — 5:0.

Голи: Юханссон (16), Якобсен (41), Бремер (44), Дуе (52), Кака (89).

Андерлехт (Бельгія) — БАТЕ (Білорусь) — 1:2.

Голи: Жиллет (66) — Кривець (69, з пенальті), Нехайлік (87).

Гетеборг (Швеція) — Базель (Швейцарія) — 1:1.

Голи: Ольссон (32) — Хюгель (25).

Панатінаїкос (Греція) — Динамо (Тбілісі, Грузія) — 3:0.

Голи: Іванщиц (22), Салпінгидис (44, 74).

Домжале (Словенія) — Динамо (Загреб, Хорватія) — 0:3.

Голи: Вдроляк (11), Саммір (21), Тадич (40).

Анортосис (Кіпр) — Рапід (Австрія) — 3:0.

Голи: Скопелітис (35), Сосін (46, 90).

Рейнджерс (Шотландія) — Каунас (Литва) — 0:0.

Інтер (Баку, Азербайджан) — Партизан (Сербія) — 1:1.

Голи: Златинов (79) — Богунович (4).

Бранн (Норвегія) — Вентспілс (Латвія) — 1:0.

Гол: Демба-Нюрен (87).

Матчі-відповіді відбудуться 5—6 серпня.

Милош НІНКОВИЧ:
ВУКОЄВИЧ УЖЕ СВІЙ У КОМАНДІ

Як відзначає Милан Обрадович, найбільшого прогресу останнім часом у киян досяг Милош Нінкович. З ним можна погодитися, адже з приходом Сьоміна до керма „Динамо" Нінкович — один з небагатьох із старої гвардії, хто прорвався до основного складу.

— Милоше, „Динамо" стартувало перемогою в єврокубках. Суперника, в особі „Дрогеди", київська команда зобов'язана проходити на одному диханні?

— Ви бачили першу гру з ними, ми мали досить моментів, щоб перемогти з більшим рахунком. Я думаю, якщо виграли б принаймні 3:1, то стовідсоткову київський поєдинок перетворився на формальність.

— Значить, домашня поразка 1:2 залишає ірландцям шанси на вихід до наступного раунду?

— Навряд чи „Дрогеда" зможе нам забити навіть і два м'ячі в Києві, але думати, що ми вже у наступному раунду, не потрібно. На будь-якого суперника треба налаштовуватися серйозно.

— З яким українським клубом ви б порівняли „Дрогеду"?

— Звісно, в Україні більшість команд вищої ліги класом вищі, а от за зарядженості на гру „Дрогеда" дала б багатьом фору.

— Сьогодні відбудеться жеребкування третього кваліфікаційного раунду ЛЧ. Серед потенційно можливих суперників „Динамо" — „Ліверпуль", „Арсенал", „Ювентус", „Фіорентина", „Спартак". З ким би ви особисто хотіли, щоб „Динамо" зустрілося?

— Напевне, зі "Спартаком" чи „Андерлехтом", якщо останні пройдуть „БАТЕ".

— Завтра поєдинок з „Металістом". Пам'ятаєте, як завершилися минулорічні зустрічі з харківською командою?

— *(Сміється).* Авжеж. В гостях 2:2 зіграли, а результат домашньої гри пригадувати не хочу (0:1. — **Прим. авт.**).

— Хто з гравців команди Марковича несе найбільшу загрозу?

— Я думаю Девич, Обрадович, Тришович (ох, ці серби й патріоти. — **Прим. авт.**). По-особливому небезпечний майстер пасу — Рикун. Плюс необхідно пильнувати за Едмаром.

— Головний ваш конкурент — „Шахтар" невдало стартував у чемпіонаті. Вас це дуже порадувало?

— Я більше радий через те, що ми здобуваємо перемогу за перемогою. Гру гірників з ФК „Львів" я навіть і не дивився, адже думав, що проблем з дебютантом ліги у „Шахтаря" не виникне. А коли мені зателефонував Берислав Станович (селекціонер „Динамо" у Балканському регіоні. — **Прим. авт.**), я ледь зі стільця не впав. А зіграв ши внічию з „Карпатами", донечани зробили нам ще один приємний подарунок. Все ж таки гандикап у п'ять очок — це вже серйозно.

— З чим пов'язуєте невдалу гру „Шахтаря"?

— Напевне, вони багато набігалися у грі проти нас на Суперкубок *(сміється)*.

— Як відбувається адаптація у Огнена Вукоєвича?

— Все о'кей. Він уже свій у команді.

— Як там у нього з російською мовою. Навчили нецензурно висловлюватися?

— *(Сміється).* Ми йому допомагаємо, як можемо. Ми радимо Огнену більше дивитися фільмів російською мовою — так легше вчитися. Мені так радив Горан (Гавранчич. — **Прим. авт.**) і я за 1,5-2 місяці вже більш-менш розмовляв російською. А якщо Огнем буде постійно проводити час у нашій компанії, я маю на увазі ще Саблича та Берислава, то ще довго не вивчить російську.

— До речі, щодо фільмів... Який останній переглядали?

— У кіно я давно не був, адже там, здається, всі картини на українські мові йдуть. А в ній я абсолютний нуль. А по телебаченню востаннє дивився „Бій з тінню-2".

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Милан ОБРАДОВИЧ:
ЯКЩО МАРКО НЕМАЄ, ПЕНАЛЬТІ Б'Ю Я

Напередодні принципового матчу в Києві, харківський „Металіст" декласував сімферопольську „Таврію". Цікаво, що голи у команді Марковича забивали виключно іноземці — поляк Ганцарчик, бразилець Коельо та серб Обрадович. У останнього газета „УФ" взяла флеш-інтерв'ю.

— Милане, поділіться першими враженнями про минулу гру.

— Перш за все, гра була дуже, дуже важкою! Нам допоміг м'яч, забитий Севериноном Ганцарчиком. А забивши другий м'яч в середині другого тайму, ми зняли всі питання про переможця матчу.

— Чекали, що таким розгромним виявиться підсумок зустрічі?

— Таврія дуже добре виглядала в грі з „Ренном" на Кубок Інтертото. Видно, що команда добре фізично підготовлена до початку чемпіонату. В той же час, вони не грають в красивий видовищний футбол, практично завжди нав'язуючи супотивникові в'язку гру. Сьогодні нам вдалося зіграти в свій футбол, який і призвів до такого результату.

— Ви не вважаєте, що „Металісту" зіграло на руку те, що кримчани нещодавно провели виснажливий поєдинок з „Ренном"?

— Звичайно, важко відновлюватися після 120-хвилинного поєдинку, але це не означає, що лише з цієї причини ми перемогли. Ми торік теж грали в Кубку УЄФА, паралельно проводячи матчі чемпіонату України — і нічого, добивалися перемог.

— Ви відзначилися результативним ударом з 11-метрової позначки. Раніше не були пенальтистом...

— Минулого року я реалізував одинадцятиметровий удар у поєдинку з ФК „Харків", коли на полі не було штатного пенальтиста Марко Девича. У цій зустрічі, до моменту епізоду з пенальті, Девича вже замінили і, як наслідок, до позначки підійшов саме я.

— Тобто, у команді за рангом ви другі в плані виконання одинадцятиметрових ударів?

— Можна сказати і так. Якщо Марко не буде на полі, вироки виконуватиму я.

— Днями на харків'ян чекає серйозний іспит в Києві. Спостерігали за останніми поєдинками майбутнього суперника?

— Так, дивився матч з „Дрогедою" в Лізі чемпіонів і минулу зустріч з „Дніпром". Зараз динамівці поступово набирають форму до єврокубкових баталій. Думаю, що вони не готові на 100 відсотків, але видно, що команда фізично підготовлена до сезону.

— А ви взагалі стежите за виступами „Динамо" в Лізі чемпіонів?

— І не тільки за „Динамо". Дивлюся і матчі „Шахтаря", переживаю за виступи українських команд. Адже Україні потрібно набирати більше очок в таблицю коефіцієнтів УЄФА, від цього залежить число представників команд в єврокубках.

— Цього літа київське „Динамо" залишило двоє сербів — Маркович та Гавранчич. Знаєте про подальшу їх долю?

— Недавно ось спілкувався з Марковичем, який, з обопільної згоди, розірвав контракт з „Динамо" і повернувся до Сербії, в „Црвену Звезду". Говорить, що все у нього там чудово. Що стосується Гаврончича, то чув, що він теж ніби повернувся до Сербії, але поки що не визначився з майбутнім. Але, я впевнений, що все в Горана складеться нормально, він — хороший гравець.

— Що скажете про ще одного серба, Милоша Нінковича?

— За останні півроку його прогрес в „Динамо" очевидний. На даний момент він — один з найкращих гравців у складі киян. Я дуже радий за нього і сподіваюся його скоро побачити у футболці національної збірної Сербії.

— А Марко Девича сподівається побачити у футбольці національної збірної України?

— Аякже. Я впевнений, що немає рівних на його позиції у збірній Україні. Інша справа, щоб його покликали туди і надали ігрового часу не 15 хвилин, а хоча б одну-дві зустрічі.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

„ДИНАМО" — „МЕТАЛІСТ"

2 серпня — субота. 19.00.

Пряма трансляція на Першому Національному.

Суддя: О. Шмигельський (Львів).

Дискваліфіковані: —

Як грали в Києві — 2:1; 2:0; 2:0; 1:0; 2:1; 1:0; 6:0; 4:2; 3:0; 2:2; 2:0; 0:1.

Прогноз „УФ" — 3:2.

Зрозуміло, що це центральний матч туру — без варіантів. Для киян «Металіст» доволі зручний суперник — подивіться на результати їхніх зустрічей у Києві. Але так було раніше. Зараз «Металіст» уже не той, що раніше. І хоча психологічно хлопці Марковича ще не витримують чемпіонської гонки і здають позиції на довгій турнірній дистанції, але в окремому матчі цілком можуть обіграти киян. Пригадайте хоча б минулий сезон. Маркевич уже не перший рік грає, практично, одним складом, і, цілком можливо, що цей сезон і буде апогеєм. У крайньому випадку в кар'єрі цих гравців, які зараз захищають кольори клубу. Єдине, чого не вистачає харків'янам, це справді забивного форварда, який за сезон міг би забити 15—20 голів. (Марко Девич не враховується — він перекваліфікувався на форварда за необхідністю).

Київське «Динамо» розпочало цей сезон добре, але це ні про що не говорить. Останні сезони початок у киян вдалиий — не вистачає продовження. Приходить Ліга чемпіонів, а з нею — реальність. І матч з «Металістом» це справді перевірка готовності киян до євротурніру. Та й блиск внутрішніх трофеїв пора вже згадати, бо з Донецька його щось поганенько видно.

„ТАВРІЯ" — „ВОРСКЛА"

3 серпня — неділя. 19.00.

Суддя: Є. Абросимов (Одеса).

Дискваліфіковані: — 2:1.

Як грали в Сімферополі — 1:1; 3:1; 2:0; 0:3; 2:1; 1:0; 3:2; 3:1; 4:0; 2:3; 1:0;

Прогноз „УФ" — 2:1.

Важкий матч проти французького «Ренна» не може не позначитися як на фізичній формі кримчан, так і на їхньому психологічному стані. Важко, коли ти повністю переграєш іменитішого суперника, витягувати у лотереї, під назвою серія пенальті, квиток із написом: «Спробуйте ще раз». Тим більше, що після цього ще довелося грати й матч на виїзді з непростим суперником. Якби «Таврія» не програла «Металісту», можна було б розглядати якісь варіанти і шукати шанси для «ворсклян», а так — розгромна поразка кримчан у Харкові відіб'ється на полтавцях у вигляді втрачених очок. Хоча напруга буде обов'язково — «Ворскла», все-таки, суперник важкий для будь-кого.

Але в першу чергу — для себе. Не встиг розпочатися сезон, а «Ворскла» своїх уболівальників уже трішки заганяла. Спочатку полтавців обіграли на виїзді ФК «Харків», давши, таким чином, надію на продовження вдалого минулого сезону, а потім несподівано поступилися вдома луганській «Зорі», коли, здавалося, перемога повинна прийти сама в руки. Який результат буде наступним? Якщо гості програють, будемо вважати це поверненням до стабільності. Якщо ні, то прогнозувати наступний матч не берусь.

Лазарет
У ГІГІАДЗЕ — ПЕРЕЛОМ

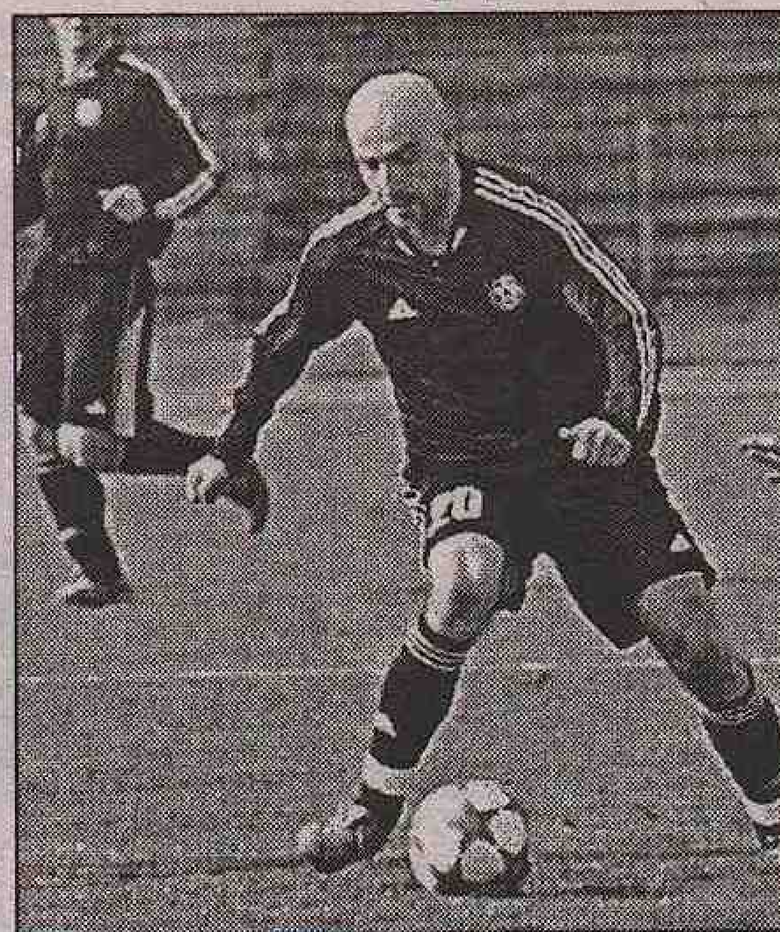

Під час повторного матчу 3-го раунду Кубка Інтертото з „Ренном" після підкату одного з гравців французької команди був травмований форвард „Таврії" Васил Гігіадзе. Грузинському легіонеру вистачило мужності дограти поєдинок, в якому він, нагадаємо, відзначився голом, а також майстерності і сили волі реалізувати 11-метровий удар у серії післяматчевих пенальті.

Вранці в неділю Гігіадзе відчув різкий біль в нозі. Після медичного обстеження був поставлений діагноз: перелом внутрішньої кісточки правої гомілки. Орієнтовний термін реабілітації футболіста — два тижні.

Нагадаємо, що в лазареті „Таврії", як і раніше, перебувають: півзахисник Андріус Йокшас, а також захисники Лучіан Добре і Андрій Бойко.

Олександр КОСИРІН:
З НАШИМИ ТРЕНЕРАМИ МОЖНА І В 28 РОКІВ ЗАВЕРШИТИ КАР'ЄРУ

Якби у одеського «Чорноморця» була можливість в кожному сезоні відміняти матчі з донецьким «Металургом» у гостях, він напевно б нею скористався. Бо «металурги» із столиці Донбасу є для «моряків» найзручнішим «вїзним» суперником. Негостинний «Металург» лише одного разу зіграв з одеситами внічию, а у восьми випадках перемога була за донеччанами.

Можливо і відсутність голеадора Косиріна вплинула на підсумок гри. А якщо так — праві були донеччани, коли відпускали Олександра до «Чорноморця», попередньо узгодивши один пункт у його контракті, за яким він не мав права грати проти своєї колишньої команди. Але, якби там не було, сьогодні одесити грають з львівськими «Карпатами», яким Косирін неодмінно хоче забити.

— Олександре, «Чорноморець» невдало стартував у новому чемпіонаті. Чим це можна пояснити?

— Ви вважаєте невдало? Проведено лише два поєдинки. От коли зіграємо п'ять-шість матчів, тоді і будемо говорити про вдалий чи невдалий старт. Можна два стартові матчі програти, а інші 28 зустрічей виграти.

— У минулі вихідні «моряки» поступилися вашій колишній команді. Ви спостерігали за матчем на трибунах?

— Ні, я не їздив до Донецька, а дивився гру по телебаченню.

— Як ви ставитеся до того, що гравець, якого віддають до оренди або як взагалі продають, немає права грати проти своєї колишньої команди?

— Нормальне явище. Якби мене не продали, я б ще був у Донецьку до першого вересня. А так вже я з початком нового сезону граю в Одесі.

— «Металурги» набрали максимум очок у двох зустрічах. Ви вважаєте, команда може прогресувати з наявними гравцями?

— Я впевнений, що так, адже з приходом до керма «Металурга» Ніколи Костова прийшов і результат. Від головного тренера багато що залежить, на жаль, не завжди клас тренерів відповідає кваліфікації команд.

— З «Чорноморцем» вас поєднують приємні спогади. У сезоні 2004/05 ви були найкращим бомбардиром чемпіонату України. Що змінилося за той час, коли вас не було в Одесі?

— Абсолютно все. Залишилося лише база, автобус і півстадіону.

— Хтось із гравців того «Чорноморця» залишився у складі?

— Лише Віталій Руденко.

— Чи були у вас інші варіанти продовження кар'єри?

— Якби навіть і були, я б їх відкинув. Я хотів грати у «Чорноморці».

— Ви знаєте, що вам належить рекорд найшвидшого гола в чемпіонатах України?

— Аякже. Я забив його на девятій секунді, коли виступав ще за «Чорноморець». А грали ми з «Металістом» і перемогли — 2:1.

— У минулому сезоні ви планували забити двадцять м'ячів, а забили — 17. Який план на нинішній сезон?

— Щоб покорилася згадана цифра. І щоб ви знали на майбутнє, кількість м'ячів рахується не лише в чемпіонаті, а сумарна — є ще національний кубок і єврокубки.

— Добре. Сьогодні гра з «Карпатами». Як ви думаєте, львів'яни стали сильнішими порівняно з минулим чемпіонатом?

— Якщо ви це стверджуєте через матч з «Шахтарем», то, можливо, гірники перебувають зараз не в формі, і «Карпатам» десь в тій грі таланило. «Чорноморець» також, можливо, ще набрав ходи. Це нормальне явище. «Манчестер Юнайтед» у чемпіонаті Англії також у стартових турах втрачає очки, а набирає оптимальних кондиції до 8—9 туру.

— Вам нещодавно виповнилося 31. До якого віку збираєтеся виступати на високому рівні?

— З нашими тренерами можна і в 28 років закінчити грати. Що й говорити, коли спілкуюся з колишніми одноклубниками, знайомими, а вони не мають бажання тренуватися через те, що наші тренери їх перевантажують. Який тоді їм резон взагалі грати у футбол?

— А чим відрізняють українські тренери від закордонних фахівців?

— Усім — тренувальним процесом, підходом до футболістів тощо. З іноземними наставниками футболіст може і до 38 років грати. Але не з нашими.

— Пам'ятаю, навесні ви мені говорили, що з тим же Ко Адріане неможливо працювати, знайти спільну мову...

— Це не означає, що у нього тренувальний процес ніякий. Він — просто така людина, от і все.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

«ЧОРНОМОРЕЦЬ» — «КАРПАТИ»

1 серпня — п'ятниця. 19.00.

Пряма трансляція на Першому Національному.

Суддя: І. Іщенко (Київ).

Дискваліфіковані: —

Як грали в Одесі — 2:2; 4:0; 1:1; 2:1; 1:0; 0:0; 2:0; 0:0; 1:1; 1:0; 1:0; 4:0;

Прогноз «УФ» — 2:1.

Ну, що тут скажеш? Львів'яни жодного разу не перемагали в Одесі. Навряд чи вийде й цього разу. Що б там не було, але кадрово «Чорноморець» виглядає сильнішим за «Карпати». Та й дві стартові «сухі» поразки підопічних Віталія Шевченка не обіцяють гостям легкої прогулянки.

Напередодні одесити поповнилися двома гравцями. Один з них — футболіст харківського «Металіста» Павло Ребенок, інший — універсал захисного напрямку (хоча сам він стверджує, що більше схильний до креативу) Віктор Мельник («Кривбас»), який уже встиг дебютувати. З приводу перспектив Ребенка сказати щось важко, адже ні в полтавській «Ворсклі» (2004—2007 рр., 36 ігор, 1 гол), ні, тим більше, в харківському «Металісті» (2008 р., 2 гри) основним він не став. З якою метою купував його Віталій Шевченко, сказати важко. Хоча, може, з цього щось і вийде, а Павло буде в майбутньому теплими словами згадувати Шевченка, як тренера, який розкрив його талант. А ось Віктор Мельник цілком може знадобитися „морякам". Загалом, зі складом у «Чорноморця» особливих проблем немає, якщо вже Яценко на лаві сидить...

«ЗОРЯ» — «МЕТАЛУРГ» Зп

3 серпня — неділя. 17.00.

Пряма трансляція на Першому Національному.

Суддя: О. Орєхов (Київ).

Дискваліфіковані: —

Як грали в Луганську — 2:1; 0:0; 0:1;

Прогноз «УФ» — 1:1.

Луганці, незважаючи на песимістичні прогнози фахівців, пов'язані з кадровими перестановками у клубі, розпочали сезон добре — нічия з бронзовим призером та перемога на виїзді у зустрічі із відкриттям другого кола минулого чемпіонату полтавською «Ворсклою». Поки що зарано луганським уболівальникам стрибати від радощів, адже, будемо відвертими, в обох поєдинках луганці набирали очки не без допомоги Фортуни та завдяки незрозумілій ігровій формі суперника. Дисциплінований запорізький «Металург» повинен стати лакмусовим папірцем для «Зорі». Хоча зрозумілим стане все впродовж хоча б третини турнірної дистанції.

«Зоря» — «Металург» Зп — матч минулого сезону.

За великим рахунком, те ж стосується і «Металурга». Хоча у нього ситуація, з одного боку, складніша, а з іншого, навпаки, простіша, бо команда у Запоріжжі зіграна, стабільна і молода. А складніше тренерському штабу через те, що вболівальники бажають бачити результат. А його поки що не видно. Очних зустрічей у команд набралося небагато, тому й розповідати немає про що. Запоріжці ще не забивали, хоча, принаймні в першому турі, повинні були це робити. Можливо, зараз?

ФК «ЛЬВІВ» — «ДНІПРО»

2 серпня — субота. 17.00.

Суддя: В. Годулян (Одеса).

Дискваліфіковані: —

Як грали у Львові — у (вищій) прем'єр-лізі не зустрічалися.

Прогноз «УФ» — 1:2.

Уже з першого туру львів'яни зарекомендували себе, як домашня бійцівська команда, з якою, принаймні, у місті Лева грати буде важко. Щоправда, поєдинок у Маріуполі окреслив проблеми львів'ян, які, в першу чергу, полягають у недосвідченості. Замість того, щоб у вїзному поєдинку відійти у захист і шукати свого шансу в контратаках, підопічні Юрчишина вирішили діяти «першим номером» і отримали «на горіхи» від досвідченого Олександра Іщенка. Хоча команди, котрі постійно намагаються шукати щастя біля чужих воріт, викликають більше симпатії.

А у дніпропетровської команди затяжна криза — це вже можна констатувати. Провалене друге коло минулого чемпіонату знайшло своє продовження у нинішньому. Гри немає, Протасов каже, що виступами команди задоволений — чи не ознака це того, що Олег Валерійович просто не знає, що робити. Найчастіше тренери скаржаться на президентів, мовляв, ті не дають їм часу, аби підготувати команду і вимагають швидкого результату. Протасов цього сказати не може, адже тренує «Дніпро» вже три роки, а результату немає. Якраз цей поєдинок і стане багато в чому визначальним для обох команд. Якщо «Дніпро» не виграє, то питання про відставку Олега Протасова, принаймні у ЗМІ, лунатиме дуже й дуже голосно.

Євген ЧЕБЕРЯЧКО:

ДОЩ — НАШ ДВАНАДЦЯТИЙ ГРАВЕЦЬ

Цікавим протистоянням третього туру повинен стати матч ФК «Харків» з «Арсеналом». Обидві команди об'єднує спільне нещастя: вони ведуть кочовий спосіб життя, не маючи власної футбольної арени. У минулому чемпіонаті «городяни» орендували стадіон «Металіста», грали на другорядній арені міста — «Динамо», навіть їздили проводити домашні поєдинки у Полтаву. «Каноніри» курсують між НСК «Олімпійським» та стадіоном «Динамо» у Києві. У цьому матчі,номінальними господарями є «городяни», і свій матч вони проведуть в Сумах. Газета «УФ» поцікавилася у гравця ФК «Харків» Євгена Чеберячка, як відсутність домашньої арени впливає на результат.

— Звісно, нікому така ситуація подобатися не може, — **розпочав розмову Євген**. Можливо, десь і на настрій перед матчами це може вплинути, а отож, і результат відповідний.

— Євгене, наскільки прийнятним можна вважати результат матчу з «Металургом»?

— Очко, здобуте в гостях — це прийнятний підсумок зустрічі. Та й по грі нічию розцінюю як позитивний результат для нас, адже десь фортуна була на нашому боці.

— Тобто нічия 0:0 — скоріше придбання одного очка, ніж втрата двох?

— Саме так.

— Чи виглядала в Запоріжжі команда краще, ніж це було в Сумах у першому турі з «Ворсклою»?

— Мені більше сподобалася наша гра саме з «Металургом», вже більше відчувалося що на полі грає одна команда. Можливо, це й тому, що «козаки» більше нам давали простору, на відміну від полтавчан, які повністю домінували на полі.

— Так вийшло, що обидва матчі, які «Харків» зіграв у нинішньому чемпіонаті, відбувалися під час сильної зливи. Дуже негода заважала грати?

— У будь-якому разі, краще в дощ грати, ніж у спеку. Щодо підсумку гри, то хтозна, яким би він був, коли б не дощ.

— Якщо і в суботу буде дощ, можна сказати, що у вас є дванадцятий гравець — мокре поле.

— (*Сміється*). Так, адже «Арсенал» перші два поєдинки проводив за сухої погоди.

— У команді відбулось чимало кадрових змін. Вважаєте, придбані футболісти замінять тих, що залишили команду?

— Я б не сказав, що у нас відбулася велика ротація. Пішли з команди Худжамов, Федецький, Березовчук, а прийшли Касьянов, Козоріз, Іванов, Налєпа.

— Як на мене, все ж втрати серйозніші, адже Худжамов та Федецький пішли до «Шахтаря», а новачки прийшли з команд-аустайдерів...

— Можливо.

— ФК «Харків» страждає на ту ж проблему, що ледь не призвела до пониження у класі, а саме — мала результативність. Як збираєтеся вирішувати цю «недугу»?

— Три роки, скільки існує ФК «Харків», команда з року в рік бореться за виживання. Нас зараз серйозно психологічно готують, щоб ми позбулися такого тавра і створили новий стереотип, хоча б команди-середнячка. Я хочу зауважити, що жоден із тренерів не винен у результатах ФК «Харків».

— А хто ж тоді винен?

— Я поглянув на останні результати ФК «Харків» і був у розпачі, адже команда не забиває вже шість матчів поспіль, враховуючи результати минулого чемпіонату. Я не звинувачую в цьому форвардів Рибейро та Ібрагима: винна вся команда. Можу лише сказати, що Батиста невдало провів стартові поєдинки чемпіонату.

— Не секрет, що ФК «Харків» — претендент на пониження у класі. Ви погоджуєтеся з цим твердженням?

— Чемпіонат лише розпочався, і час розставить все на свої місця.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ФК «ХАРКІВ» — «АРСЕНАЛ»

2 серпня — субота. 17.00.

Суддя: Ю. Грисьо (Львів).

Дискваліфікований: Іванов (ФК «Харків»).

Як грали в Харкові — 3:1; 2:0; 2:0.

Прогноз «УФ» — 1:1.

Харків'яни загалом невдало розпочали чемпіонат, і їхня гра виглядає зараз просто жахливо. А як ще могло бути після таких кадрових потрясінь у міжсезоння? Хоча останній матч команда Стельмаха може вже заносити у свій актив, адже нічия на виїзді — це позитив. Враховуючи, що ФК «Харків» не забив ще жодного гола, можна прогнозувати їхню агресивну гру в атаці, додавши сюди не дуже вдалу оборону канонірів. З іншого боку, кияни непогано проявили себе в атаці в стартових поєдинках і на гол повинні напрацювати. Чи позначиться на грі господарів відсутність дискваліфікованого Олексія Іванова? Думаю, що так, але, за великим рахунком, альтернативу Стельмах зможе знайти. Ліворуч у півзахисті зіграє Сучков, а на правий фланг, де останнім часом діяв Іванов, може вийти будь-хто з гравців лінії атаки — Чеберячко, Білий чи універсал Городов (хоча Олексію краще грати на лівому фланзі).

Все ж таки, прогнозуємо нічию. Прийшов час канонірами перервати сумну програшну традицію з трьох матчів. Додамо, що жодного разу кияни не перемагали харків'ян у елітному дивізіоні.

«ШАХТАР» — «ІЛЛІЧІВЕЦЬ»

3 серпня — неділя. 19.00.

Пряма трансляція на ТРК «Україна».

Суддя: С. Задиран (Дніпропетровськ).

Дискваліфіковані: —

Як грали в Донецьку — 2:2; 1:0; 3:0; 3:1; 2:0; 4:2; 2:0; 4:1; 6:0; 3:1.

Прогноз «УФ» — 3:1.

Фрагмент останнього матчу «Шахтар» — «Іллічівець».

Ось кому не пощастило, так це «Іллічівцю». Мало того, що календар важкий, так ще й «Шахтар», після подвійного удару в підборіддя у Львові, злий до неймовірності. Давненько підопічні Луческу так не стартували: мабуть, і самі нічого не зрозуміли. Але для гірників це погано, а для українського футболу загалом — добре. По-перше, інтрига, як не крути, з'явилася на старті, по-друге, гірники відповідально готуватимуться до кваліфікації Ліги чемпіонів. Бо, здається, після тріумфу у минулому сезоні та перемоги над «Динамо» в Суперкубку гравці «Шахтаря» зазналися і дивилися на суперників з висоти своєї величі. Тепер вони, напевно, зрозуміють, що велич — це коли ти перемагаєш «Мілан» або «Барселону».

Про «Іллічівець» говорити поки складно, але одне можна сказати напевне — тактично команда підкована добре, і головна заслуга в цьому Олександра Іщенка. Ну хто міг сподіватися, що в матчі проти ФК «Львів» удома маріупольці зіграють на контратаках і здобудуть, можна сказати, гросмейстерську перемогу. Наприкінці того матчу «іллічі» показали, що і в атакувальний футбол вони вміють непогано грати, але реалізація була просто жахливою. Особливо відзначався Ліма — він не забивав там, де був просто зобов'язаний. Цікаво, яку тактику на матч проти «Шахтаря» обере Іщенко?

«КРИВБАС» — «МЕТАЛУРГ» Д

2 серпня — субота. 19.00.

Суддя: Є. Венгер (Київ).

Дискваліфіковані: —

Як грали у Кривому Розі — 1:2; 2:0; 0:0; 3:2; 1:3; 0:2; 0:0; 1:1; 0:1; 1:1; 1:1.

Прогноз «УФ» — 1:0.

До появи нової інформації з табору криворіжців про їхнє фінансове становище більше ні слова! Набридло! Тим більше, що хлопці Тарана доводять, що вони справді сильна команда. Принаймні в матчі проти київського «Арсеналу» криворіжці виглядали симпатично. Доволі швидка, комбінаційна, продумана гра — ось основна характеристика цієї команди. А такі індивідуальності, як Бюлюкбаші та Бартулович, додають колориту нашому чемпіонату.

З приводу гри донецького клубу говорити із захопленнях важко, але результат є — і це головне. Адже донеччани зараз на стадії становлення і навряд чи зможуть втрутитися в боротьбу за призові або єврокубкові місця, а ось зробити певний очковий запас, щоб потім не хвилюватися за долю місця в прем'єр-лізі і продовжувати награвати склад уже на наступний рік, необхідно. Обнадійливим є і той момент, що новачки команди начебто прийшлися до двору: Макридіс, Маріо Серджіо, Боавентура, Димитров є гравцями основного складу. З приводу такої улюбленої вболівальниками статистики, як попередні зустрічі, можна сказати лише одне: криворіжці вдома грають з «Металургом» важко — лише три перемоги в одинадцяти зустрічах, і жодної — в останніх семи. Саме тому думаю, що переможе «Кривбас» — серія рано чи пізно повинна перерватися.

Анатолій ЗАЯЄВ:
У МАРІУПОЛЬЦІВ ТА ЛЬВІВ'ЯН, НА ЖАЛЬ, НЕ ВІРЮ

Розпочався новий футбольний рік. І за перший місяць він ознаменувався кількома подіями: «Таврія», перебуваючи за крок від фінальної частини Кубка Інтертото, на ранній стадії зійшла з дистанції, «Шахтар», двічі поспіль поїхавши до Львова, отримав мінімум здобутків, «Дніпро», як і у весняній частині минулого сезону, розпочав змагання непереконливо. Ці та інші події ми вирішили проаналізувати з метром вітчизняного тренерського цеху, шанованим в українському футболі фахівцем Анатолієм ЗАЯЄВИМ. А оскільки Анатолій Миколайович відомий в Україні ще й як людина з гострим почуттям гумору, ми розпочали нашу бесіду дещо незвично, попросивши розповісти який-небудь кумедний випадок з його життя.

ЩЕ ДО МАТЧУ ЧАСТУВАВ ЖУРНАЛІСТІВ ЗА НАШЕ ЧЕМПІОНСТВО

— Цей випадок стався у «золотому» сезоні нашої «Таврії», коли ми грали у Львові у фінальному матчі проти «Динамо», — **бере слово Анатолій Миколайович.** — Так сталося, що аж чотири гравці основи команди не змогли взяти участь у тій зустрічі — це Гудименко, Волков, Андрєєв, Шейхаметов. А ви уявляєте, що таке грати проти «Динамо» без чотирьох стрижневих гравців?

Відразу після розвалу СРСР я був перший з тренерів, хто ввів практику приїзду на матч у день гри. До того часу команди приїжджали, як правило, за добу. І ось ми полетіли до Львова (а фінальний матч проходив саме там) літаком. І вийшло так, що основний аеропорт Львова був закритий на ремонт. Нас посадили на якомусь військовому аеродромі. Ну поки сіли, розвернулися, то запізнилися на тридцять хвилин, приїхали до готелю і відразу в їдальню. Після обіду не встигли навіть і перепочити, як вже треба було готуватися до матчу (підготовка, як правило, починається за три години до початку — встати, умитися, зібратися, провести передматчеву установку). Хвилювання, звичайно, у хлопців перед фіналом відчувалося. І на передматчевій установці я поставив собі завдання зняти з гравців психологічну напругу. Я почав давати вказівки гравцям безпосередньо по грі, але приблизно у такому дусі:

— Потрібно перекрити спочатку праву сторону, там у них грає...цей...як його?.. Ну забув прізвище (а сам, звичайно, всіх гравців «Динамо» знаю).

— Ну як же, Анатолію Миколайовичу, — з посмішками на устах здивувалися хлопці: «Це ж Лужний!»

Я продовжую:

— І ліву зону треба теж перекрити. Там у них цей...ну, як його... ну... знову забув прізвище!

Тут уже хлопці мало зо сміху не луснули: «Так це ж Шматоваленко!»

Ось так сміючись, у піднесеному настрої гравці «Таврії» вийшли на поле, обіграли «Динамо» і стали першими чемпіонами України. Пам'ятаю, з собою до Львова я взяв шампанського і закуски і навіть на передматчевій прес-конференції влаштував журналістам святковий фуршет з приводу нашої перемоги в чемпіонаті. Журналісти дивувалися — як так можна робити ще до матчу. Можна. Ми були на той час впевнені у нашій перемозі і у нас була справді сильна команда.

«ТАВРІЯ» ЗОБОВ'ЯЗАНА БУЛА ПРОХОДИТИ ФРАНЦУЗІВ

–Це нічого, що я розповів історію про «Динамо»? (*сміється*). Бо є такі друковані ЗМІ, які про «Динамо» бояться й слово критичне написати.

— Ми не боїмося. Пишемо і критикуємо всіх. Ось нещодавно УТ-1 довелося згадувати: не розуміємо, як можна було трансляцію матчу за вихід до фінальної частини Кубка Інтертото за участю «Таврії» переривати?

— Думаю, що на УТ-1 регламенту змагань не знають, що може бути два додаткові тайми і серія пенальті. І, надаю, особливо регламентом не переймаються. А треба, щоб телеканали такі речі враховували.

— Якщо вже згадали про «Таврію», чому нашим хлопцям не вдалося подолати французький бар'єр?

— Я був на цьому матчі, сидів у секторі разом з уболівальниками. Кричав, волав разом з ними, немов дитина. Але мені було просто соромно за «Таврію».

— Чому?

— Нинішній наставник симферопольців Михайло Фоменко фізично готує гравців добре, але його команда не грає. Вона будує свою гру лише на ударах по воротах і навісах вперед. За такої побудови гри ані Руні («Кримський Руні» — Володимир Гоменюк — Прим. авт.), ані Ідахор не встигають за м'ячем. Фоменко не дозволяє гравцям грати у футбол, команда лише б'є вперед і більш нічого. А гравець повинен забивати, а не бити — відчуваєте різницю? Симферопольці того вечора лише били по м'ячу. І тим прикріша поразка симферопольців, що за два дні потому у почесного президента ФК «Таврія» Сергія Куницина був день народження. Грати завжди потрібно у розкутий футбол, легко і невимушено, а відчувалася напруга і скутість. І це при тому, що «Таврія» на той момент була підготовлена набагато краще, аніж «Ренн». Якби команда грала, французи б отримали три-чотири штуки і поїхали б додому, а так Фоменко не дає грати.

— Ви вже кілька разів повторили цю фразу — Фоменко не дає грати. Він же, врешті-решт, не зв'язує їм руки й ноги!

— Ніхто не зупиняє м'яч, не розвиває атаки, а лише б'є вперед. Якщо попереду один оборонець, чого його не обіграти, а бити кудись вперед? Гри у «Таврії» зараз не видно. Немає її. Так, є дисципліна на полі, але ж ми граємо для вболівальників.

ПІСЛЯ ГУЧНИХ ПЕРЕМОГ СПАДУ НЕ УНИКНУТИ

— У перших двох турах «Шахтарю» двічі довелося їхати до Львова. З шести можливих очок команда Луческу взяла одне. У чому, на ваш погляд, причина такої невдачі на старті у гірників?

— Завжди, коли команда виграє Кубок країни, чемпіонат та ще й Суперкубок, як не крути, що не роби, а певне послаблення в команди завжди буде. Перший гол «Львів» забив чудовий — гравець зупинив м'яч, прибрав воротаря і забив. Усі зупинилися — не повірили, що потрібно гол зараховувати (*сміється*). «Шахтар» кинувся відігруватися, а вже нічого не виходило. До того ж, почав помилятися в обороні, як наслідок — другий гол у ворота. А з «Карпатами» уся боротьба в основному пройшла в центрі поля. Львів'яни могли й три очки здобути, але у вирішальний момент оборона «проспала» гравця гірників і у підсумку вийшла нічия.

— Як вважаєте, довго триватиме спад «Шахтаря»?

— У гірників поставлена гра, чудовий тренер, сильна команда. Наближається Ліга чемпіонів, і я впевнений, що донеччани до того часу відновлять свою форму. Зараз «Шахтар» очікує вдома «Іллічівець», я переконаний, що гірники розберуться з ними досить легко.

НЕМАЄ НА «ДНІПРІ» ОТАМАНІВ...

— Анатолію Миколайовичу, а що, на ваш погляд, відбувається з «Дніпром»? Вже стільки часу минуло, як Протасов працює з командою, а реалізації планів бути вище третього-четвертого місця поки що немає...

— Найголовніше у команди — це її кістяк. Згадайте, яким він був два роки тому — це була основа національної збірної України. А ось після того, як перша команда нашої країни посіла восьме місце в світі, наші гравці зазналися. Наприклад, у Русола, за зростанням якого я уважно стежив, після ЧС-2006 пішов спад, був час навіть, коли він і в «Дніпрі» почав потрапляти в основу. Шелаєв також після чемпіонату світу не грав в «Дніпрі». Зник у команди кістяк, звідси й почалися проблеми.

— Але ж команда підсилилася, з'явилися нові гравці...

— Я вважаю, що укомплектування команди вийшло невдалим. Не ті гравці, немає потужності в цього колектива. От кажуть: Льопа, Льопа. Якби міцний кістяк команди та ще й плюс Льопа — о! Оце сила! А сам Льопа? Які високі завдання ще можуть вирішувати пацани? Потрібні отамани!

— А Назаренко?..

— Коли в команди був кістяк, Сергій доповнював його своєю інтелігентною грою. Але, за всієї поваги до цього гравця, він не лідер.

— А який вихід ви бачите для «Дніпра»?

— Шукати гравців, які заповнили б пробіли, які є в команді. Потрібен сильний нападник, який би рвав оборону суперників на шматки, потрібна потужна півоборона. Навіть якщо й будуть певні недоліки в обороні, це не так страшно. До того ж, кожен гравець цієї команди повинен бути кандидатом до національної збірної. Не влучає поки що Олег Протасов у комплектації у потрібних гравців. Хоча як тренер він, я вважаю, дуже цікавий.

БАЖАЮ ГАЙДАШУ І МАКСИМОВУ УДАЧІ!

— Анатолію Миколайовичу, зараз у першому дивізіоні добре стартували кримські команди — це випадковість чи закономірність?

— Я взагалі хочу сказати, що у нинішньому сезоні буде чи не найбільша кількість команд, які будуть боротися за вихід до прем'єр-ліги: «Оболонь», «Волинь», «Нафтовик-Укрнафта», «Закарпаття», ПФК «Олександрія», «Кримтеплиця», «Сталь» А, «Севастополь», «Дністер». Отож, чекатимемо цікавих змагань та інтриги. З тих кримських команд, яких немає у цьому списку, «Ігросервіс» ставитиме завдання бути в п'ятірці. У «Фенікса» буде завдання — потрапити до десятки найкращих. До речі, якщо у минулому сезоні команда Олександра Гайдаша ледве втрималася в першій лізі, то вже у цьому провела хорошу підготовку до сезону. Я вірю в тренерський талант Олександра, навіть не дивлячись на те, що він ще молодий тренер. Якщо у наступному турі він обіграє цю «пенсійну» команду («Ігросервіс»), то піде далеко.

— А які перспективи ви бачите у новачків вищої ліги — „Іллічівця" і «Львова»?

— Жодних!

— ?

— А за рахунок чого? Наприклад, у «Львові» є сильні футболісти? Чи в «Іллічівці»? От президент у маріупольського клубу Володимир Бойко — справді талановита людина. Моя б воля, — вніс би його до десятки найкращих людей України. Він перетворив Маріуполь на одне з найфутбольніших міст України, побудувавши стільки полів, майданчиків. Та й як людина він приваблює — скромний, порядний.

— Футбольний клуб «Оболонь» очолює Олександр Слободян, у якого доля чимось схожа на Володимира Бойка — президент заводу-величезного виробника, любить футбол, вкладає у нього кошти. Однак ось уже кілька років столичній команді не щастить здобути омріяну путівку до вищої ліги. На ваш погляд, у чому причина?

— Я не можу судити про команду в цілому, можу лише сказати про конкретний матч минулого сезону — «Фенікс-Іллічівець» — «Оболонь». Калининці були відвертими аутсайдерами, а киянам потрібно було в кожному матчі здобувати перемоги, щоб вирішити своє завдання. „Оболонь" не мала права програвати тоді в Криму. Я вважаю, що Петро Слободян, який очолював на той час «Оболонь», не зміг зробити команду для вищої ліги. Потрібно зразу зробити команду.

— Як вважаєте, Юрію Максимову це до снаги?

— Юра — мій вихованець. Пограв у «Таврії», «Дніпрі», «Динамо», в збірній України. Я думаю, що весь цей досвід стане йому у пригоді. Як людина він дуже серйозний. Дуже схожий на Олександра Головка. А я не забув, що пропонував за людськими і професійними якостями Олександра навіть на посаду президента прем'єр-ліги (**посміхається**). Щодо «Оболоні», доки у «пивоварів» із Суркісами були хороші стосунки, вони постачали їм гравців, а зараз — де вони візьмуть кадри? Думаю, киянам буде нелегко. Я ж Юрію щиро бажаю успіхів на його посаді.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

З перших уст

Валерій ІВАЩЕНКО:

МАТЧІ З КИЯНАМИ МАТИМУТЬ ОСОБЛИВИЙ ПІДТЕКСТ

Валерій Іващенко довгий час для «Оболоні» був і лідером команди і «паличкою-рятувальницею». Останній період минулого сезону Валерій, щоправда, перестав потрапляти до основи команди «пивоварів», а потім і взагалі зник з поля зору. Вигулькнув колишній капітан у доволі солідному для першої ліги клубі — «Нафтовик-Укрнафта», який не приховує свого бажання повернутися до елітного дивізіону. Волею жеребкування у двох наступних матчах колишня і теперішня команди гравця зійдуться двічі — в рамках першості та другого попереднього раунду Кубка України. Напередодні подвійного протистояння ми поспілкувалися з нападником.

— Валеро, чому вирішив залишити команду, яка стала фактично твоєю другою домівкою?

— Із киянами у мене закінчився контракт. Керівництво столичного клубу хотіло, щоб залишився. Я, загалом, теж був не проти, але ми не дійшли згоди щодо умов угоди. А тут якраз надійшла пропозиція з «Нафтовика», я погодився, зібрав речі і переїхав. Тепер принаймні два роки (як передбачено контрактом) мешкатиму в Охтирці.

— Що стало пріоритетним у виборі на користь «Нафтовика»?

— Це амбітна команда, яка встигла побувати у вищій лізі, і прагне туди повернутися.

— Як вважаєш, чому в «Оболоні», не дивлячись на її прагнення, не склалося з вищою лігою. Причина в команді чи були якісь зовнішні чинники?

— В «Оболоні» справді не вийшло вийти до вищої ліги. Там були свої нюанси, але в основному — якийсь тотальний неталан. Весь час не вистачало зовсім трохи. Не можу цього пояснити. Просто неймовірний збіг обставин. І нібито всі душею і тілом прагнуть перемоги, а все одно нічого не виходить. Наче якийсь суцільний нефарт.

— А в «Нафтовику» відчувається, що це була команда вищої ліги?

— Так, звичайно. Всі дії працівників клубу спрямовані на вищу лігу. Це особливий настрій, я знаю його ще по запорізькому «Металургу», коли всі гравці хочуть досягти однієї мети. Кожен футболіст, який себе поважає, прагне повернутися до вищої ліги, якщо вже встиг там зіграти.

— Як планують задіяти тебе на новому місці?

— В основному як нападника. Але сьогодні футболіст повинен виконувати різні функції, мати різні вміння і застосовувати їх залежно від ситуації. Тому не знаю, як там складеться, але зараз моя роль — це, переважно, атака.

— В «Оболонь» прийшов новий тренер – Юрій Максимов. Встиг зустрітися з ним?

— Максимова я не застав. На той час із «Нафтовиком» вже все вирішили, і я поїхав раніше. Хотів лишитися, все-таки «Оболонь» — моя рідна команда, я грав тут чотири роки, але тоді ще не було відомо, хто буде новим тренером, та ще й ця невдача з вищою лігою. Це все вплинуло, хоч мені пропонували продовжити контракт.

— Які враження в тебе від тренера Валерія Городова?

— Поки що важко щось стверджувати напевне. Він – людина амбітна, вимоглива, ставить максимальні завдання, а найголовніше, оптимістично налаштований. Цікаво з ним працювати, мені подобається.

— Як тебе прийняли в команді?

— Колектив дуже хороший, у мене з усіма гарні стосунки. Звичайно, полегшує перехід те, що я багатьох уже знаю. Ми разом грали в «Металурзі».

— Нещодавно «Нафтовик» виграв у «Закарпаття» з рахунком 1:0. Це лише початок турнірного сходження чи матч проти головного суперника? Взагалі які твої прогнози, хто боротиметься за вихід до прем'єр ліги, і кого ти бачиш вашим головним конкурентом?

— Важко сказати. Перша ліга, це ліга особлива, де ніколи не можна говорити напевне. Можна з лідерами зіграти добре, а потім зовсім несподівано втратити очки. В першій лізі всі в однакових умовах, тому тут з усіма потрібно рахуватися, і в жодному разі не можна легковажити. По-моєму, на кожну гру треба виходити як на останній бій і грати лише на перемогу, а якщо є перемога, є мета, до неї треба рухатися.

— Незабаром «Нафтовик» матиме відразу два матчі з «Оболонню». Як воно, виходити на поле проти команди, в складі якої раніше грав?

— Маса емоцій, це і приємно, і цікаво грати проти команди, до якої ти ставився, скажімо так, не без інтересу. Душа і серце ще там, і стосунки у мене з усіма залишились хороші, але, в той же час, це додає азарту і стимулює, адже «Оболонь» теж амбітна команда. Звісно, з погляду професіоналізму, це звичайна гра, але гра з неабияким підтекстом.

— Ти справді вважаєш, що охтирський «Нафтовик» дасть тобі нові переваги і відкриє перед тобою нові перспективи?

— Я не люблю забігати наперед. Потрібно працювати, тут, як - то кажуть, головне, аби було здоров'я. Доки перемагатимемо, все буде добре. А в переможців рани не болять!

Галина КОРБА.

ПОКИ ЩО «ЗУБИ» НЕ ПРОРІЗАЛИСЯ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

«Прикарпаття»— Десна»–0:0 (0:0).

29 липня. 18.00. Стадіон «Рух». 2 000 глядачів.

Судді: Г. Махно (Кіровоград), С. Шкільний (Вишгород), В. Криницький (Рівне).

Івано-Франківськ: Локатир, Мостовий, Гребинський (Іванишин, 82), Корнутяк, Канюк, Данищук, Чуприна (Ревуцький, 55), Курята (Страховський, 88), Микуляк (Боришкевич, 74), Копча, Худоб'як (Щеглюк, 75). Тренер: **Степан Матвіїв.**

Чернігів: Сиротюк, Маклаков, Боровков, Чуланов, Щедраков, Євстафієв, Бабор (Комягин, 73), Кобець (Старенький, 73), Кучеренко (Сангаре, 80), Гребенюк (Рудой, 87), Буленок (Буняк, 80). Тренер: **Сергій Кучеренко.**

Попередження: Чуприна (29), Худоб'як (69) — Бабор (12), Кобець (62), Сиротюк (75), Чуланов (88).

Стартовий склад господарів дещо здивував. На поле вийшли відразу семеро новачків. Зрештою, на післяматчевій прес-конференції Степан Матвіїв уточнив, що за будь-яких обставин учинив би так само, адже кілька гравців за три дні до того у Києві виборюли «бронзу» студентського чемпіонату Європи, тож не дивно, що вони залишилися на лаві запасних. Так само цілком природно виглядала відсутність конструктиву у спробах футболістів «Прикарпаття» загострити ситуацію біля чужих воріт. Показово, що за весь перший тайм вони жодного разу серйозно не потурбували Сиротюка.

Притупилося грізне, ще зовсім недавно, вістря атаки «Десни». Наразі навіть важко сказати, хто тут найближчим часом відіграватиме головну роль. Цього разу чернігівці мали, правда, лічені напівмоменти, однак витиснути з них максимум не спромоглися.

Трохи пожвавішала гра, зокрема, у виконанні івано-франківців упродовж останніх 15-ти хвилин, коли на полі з'явилися гравці студентської збірної. Проте, увімкнувши високу швидкість, «Прикарпаття» лише натякнуло, що може завдавати неприємностей суперникові. Доведеться його шанувальникам терпляче очікувати, доки в суттєво перекроєному ігровому ансамблі з'явиться перший скрипаль і «зуби» прорізжуться у тих, хто вміє забивати. А дії на всі сто відсотків оновленої оборони претензій не викликають. Поки що...

Орест ОЛЕКСИШИН.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ПФК Севастополь	2	2	0	0	5-2	6
2. Кримтеплиця	2	2	0	0	4-1	6
3. Нафтовик-Укрнафта	2	2	0	0	4-1	6
4. Фенікс-Іллічівець	2	1	1	0	3-1	4
5. ПФК Олександрія	2	1	0	1	4-2	3
6. Ігросервіс	2	1	0	1	4-3	3
7. Оболонь	1	1	0	0	2-1	3
8. Закарпаття	2	1	0	1	2-1	3
9. Волинь	2	1	0	1	3-3	3
10. Сталь	2	1	0	1	2-2	3
11. Дністер	2	1	0	1	3-4	3
12. Геліос	2	1	0	1	2-3	3
13. Десна	2	0	2	0	0-0	2
14. Прикарпаття	1	0	1	0	0-0	1
15. Комунальник	2	0	0	2	2-5	0
16. Динамо-2	2	0	0	2	2-5	0
17. Княжа	2	0	0	2	1-4	0
18. Енергетик	2	0	0	2	0-5	0

Відверто

Вадим ДЬОРДЬ:

ВПЕРШЕ УКРАЇНСЬКІ СТУДЕНТИ — ВІЦЕ-ЧЕМПІОНИ

Минулого уік-енду закінчився шостий європейський чемпіонат з футболу серед студентів, який цього року приймала столиця України. Організатори зробили все можливе, щоб свято футболу вдалося на славу. Приємно здивували і наші команди, які поклали до своєї скарбнички одразу «бронзу» та «срібло» змагань. Почесне звання віце-чемпіона Європи завоювали студенти МАУП. Вперше срібні медалі п'єдесталу підкорилися українцям на цих змаганнях. Тож у наступному році, коли турнір проходитиме у Німеччині, палко вболіватимемо і віритимемо, що «золото» нарешті буде нашим. А цьогорічний успіх прийшов, завдячуючи тренерському хисту Вадима Дьордя, який на основі своєї друголіової «Єдності» зумів створити боєздатний колектив, який впевнено подолав турнірний шлях та подарував цікавий та драматичний фінал.

— Вадиме Івановичу, недавно закінчився шостий європейський чемпіонат серед студентів, в якому команда МАУП під вашим керівництвом завоювала звання віце-чемпіона Європи. Розкажіть, як загалом розгорталася боротьба для вашої команди.

— Цього року до МАУП на навчання вступило одразу вісім футболістів з дрголігового футбольного клубу «Єдність», а ще двоє гравців вступили раніше. Тому на базі «Єдності» і була зібрана команда МАУП. Мені довелося очолити цей колектив, оскільки існувала угода між навчальним закладом і нашим клубом. У боротьбу довелося вступати без підготовки. Рівень та можливості інших гравців були мені не відомими, тому і довірився основі, яку складали мої гравці.

Загалом же, турнірну дистанцію подолали без особливих проблем. У першій грі групового турніру обіграли збірну команду Швейцарії — 5:0, другий матч звели внічию з турками — 1:1, а в третьому поєдинку переграли наших східних сусідів — 3:1. У чвертьфіналі були сильнішими за Іспанію — 1:0, а у півфіналі з рахунком 2:1 здолали івано-франківський Університет нафти і газу, основу гравців якого складали гравці першолігового «Прикарпаття». А ось у фінальному матчі поступилися команді з Франції з рахунком 3:4.

— Сильно розчаровані результатом фінального матчу?

— Звичайно розчарувалися, адже до гри всі були впевнені, що переможемо саме ми. Впродовж всієї турнірної дистанції команда демонструвала організований атакувальний футбол, майже без проблем долаючи команду за командою. Розчарувалися і тому, що тепер хлопці не отримають звання майстрів спорту, яке обіцяли присвоїти у випадку перемоги у фіналі, та й престижу країні додала б ця перемога. Не варто й забувати, що жодній з українських команд до цього не вдавалося дійти до фіналу, тому це перший такий вагомий успіх українців у цих змаганнях. А програли ми гідному супернику. Команда «Каен» виступає у другому дивізіоні чемпіонату Франції. Багато гравців у їхньому складі високого рівня, які б не загубилися, у нас, в першій, а то й прем'єр-лізі. Особливо відзначив би Равенеля, який двічі забив у фіналі. А нам не вдалося перемоги, оскільки провалили кінцівку зустрічі. Схоже, втома далася взнаки. Турнір побудований таким чином, що довелося зіграти шість ігор за сім днів, в той час, як у французів на одну гру було менше, оскільки одна з команд так і не доїхала на турнір. Навантаження на хлопців було шаленим, а найбільшим мінусом стало те, що до нас постійно хтось не доїжджав. То Башлая з «Нафтовика-Укрнафти» не відпускали, потім Роєв захворів і не зміг допомогти, Поздєєв травмувався, у півфіналі вилучення отримав Городов, а у фіналі останні тринадцять хвилин після вилучення ми догравали без Чабака. Тому в кінці матчу суперник нам просто дотиснув...

— А як вам сам рівень організації турніру?

— Організація пройшла на високому рівні. Великий плюс Києву за те, що відмінно підготував поля. І це завдяки студентському чемпіонату. Все було продумано до дрібниць. В день відпочинку була запланована прогулянка по Дніпру. Хороші призи та подарунки очікували на команди від організаторів.

Я розумію, що всі команди були в рівним умовах, але не обійшлося без ускладнень. Провести шість ігор за сім днів, все ж таки, нелегко. Але тут проблеми не нашої асоціації, адже регламент складає європейська асоціація. А Київ і студентська асоціація у цьому турнірі показали себе з найкращого боку.

— Вадиме Івановичу, саме через цей чемпіонат було перенесено дві стартові гри нового сезону у другій лізі, де виступає очолювана вами «Єдність»?

— Так. ПФЛ і клуби, з якими ми мали грати («Рось» і «Нафком»), пішли нам на зустріч, за що я і керівництво клубу висловлюємо подяку за розуміння.

— Перенесені два матчі якимось чином можуть вплинути на підготовку до сезону самої команди?

— Відповідь на це питання дадуть лише матчі чемпіонату. Те, що футболісти в «ямі», — це однозначно. Я як тренер, все ж таки, покладаюся на їхній професіоналізм, а зі свого боку роблю певні дії, щоб їх з цієї «ями» витягти. Час покаже їхню готовність, хоча у нас, знову ж таки, дуже напружений графік: 2 серпня гра чемпіонату, 6-го — матч на Кубок України, а 10-го — черговий матч чемпіонату. Тобто виходить за вісім днів доведеться зіграти три матчі. Звісно, буде тяжко, але багато залежатиме і від самих хлопців.

— Як я помітив, за літнє міжсезоння склад команди «Єдність» зберігся без суттєвих змін. Тобто, ви вирішили довіритися перевіреним гравцям?

— Я не прихильник кардинальних змін у команді. Була, звісно, можливість запросити кваліфікованих гравців у команду, але я своїм підопічним відразу сказав, що вони зробили великий крок вперед, оскільки взимку була створена майже нова команда, з того складу залишилося лише п'ять гравців. Але ми гідно відіграли сезон. Я їм довіряю і вірю в них. Хоча я й знаю, що багато команд нашої групи непогано підсилилися, ми, думаю, виступимо гідно. Зрештою, будемо грати в свою гру.

— Взимку до «Єдності» перейшов доволі відомий та досвідчений гравець Юрій Дмитрулін. З якою метою цей гравець був запрошений у команду, і як це вплинуло на гру в цілому?

— Будь-який тренер був би радим, якби у нього у команді був гравець такого рівня як Юрій Дмитрулін. Це для нас великий плюс. А для мене, як тренера, він є першим помічником. Його досвід позитивно впливає на колектив, на формування гри. Він своїми підказками і досвідом додає впевненості грі команди. А головне, що Юрій на тренуваннях працює разом зі всіма без жодних поблажок, і своєю роботою тим самим подає приклад молодим. Сплав досвіду і молодості у нашій команді, сподіваюся, принесе позитивний результат.

— Яке ж, все-таки, завдання команда переслідуватиме в цьому сезоні?

— Із своїм помічником Андрієм Ковтуном я хотів би в першу чергу подякувати команді за минулий сезон і керівництву, яке виконує всі обов'язки, і створило відмінні умови для плідної підготовки. Говорячи про завдання на сезон, скажу так: апетит приходить під час їжі. Будемо грати, а далі все залежатиме тільки від нас. Футболісти і тренери самі поставили перед собою завдання. Перед керівництвом завдання покращити інфраструктуру клубу. Президент хоче побудувати ще один готель, зробити на стадіоні освітлення, табло, постелити хороше штучне поле. Іншими словами — готувати інфраструктуру до першої ліги. А коли ми туди вийдемо — це залежить лише від нас. Просто ставити завдання і будь-що боротися за першу лігу — це не правильний шлях. Правильний шлях, коли це буде розумне поєднання розвитку структури разом з прогресом гри футболістів. Команда молода, як тільки почне прогресувати — результат прийде. Якщо вдасться підвищитися в класі — ми, звісно, не відмовимося (*сміється*). Але гучних заяв, щоб не лякати суперника — ми не робимо.

Олександр ТРАВЯНКА.

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

ГОРДА ЛЮДИНА, ЩО ЙДЕ

«Ювентус» готується до повернення в Лігу чемпіонів після двох років відсутності. Тим часом, тренер «Старої синьйори» Клаудіо Раньєрі зізнався, що може залишити свою посаду до початку сезону.

«Я не впевнений, чи буду тренувати «Юве» у наступному сезоні», — заявив Раньєрі в одному з останніх інтерв'ю, немов натякаючи на обставини, за яких сам він був призначений на посаду наставника «Юве». Тоді, нагадаємо, Дідьє Дешам, котрий вивів «Стару синьйору» в Серію «А», був безцеремонно звільнений. Однак президент клубу — 80-річний Джамп'єтро Боніперті — відверто заявляє, що хоче бачити Раньєрі біля керма «Юве» і надалі: «Я повністю довіряю Раньєрі. Наша першочергова мета — пройти третій відбірний раунд Ліги чемпіонів. Але не секрет, що ми тримаємо на думці і скудетто. Не думаю, що це для нас — заборонена зона. І впевнений, Клаудіо знає, як досягти цього!».

АПЕННІНСЬКІ ПОНЕВІРЯННЯ

Думаю, ніхто з вас не буде проти, якщо «Ювентус» пройде третій кваліфікаційний раунд ЛЧ, звісно, за умови, що суперником «Старої синьйори» не буде київське «Динамо». Але сьогодні мова про інше. Повернімося в минуле і простежимо творчий шлях нинішнього наставника «Ювентуса» Клаудіо Раньєрі. Корінний римлянин 1951 року народження розпочав свою футбольну кар'єру в столичній «Ромі», але не зміг в ній закріпитися. За два сезони, проведені у стані «вовків», молодий оборонець з'явився на полі лише шість разів. Не прижившись у великому клубі, подальшу свою кар'єру гравця Раньєрі провів у скромніших командах — «Катанцаро», «Катанії» та «Палермо».

Повісивши бутси на цвях, Раньєрі майже відразу отримав посаду головного тренера «Путеолані», а ще через два роки прийняв «Кальярі», з яким показав дивовижну серію, — за три сезони вивів сардинську команду з Серії «С1» до Серії «А». Такий вражаючий результат молодого тренера не залишився поза увагою, і в 1991 році Раньєрі отримує пропозицію від «Наполі» — одного з грандів того часу (чемпіон Італії 1987 і 1990 років, володар Кубка 1987 р., Кубка УЄФА 1989 р. та Суперкубка Італії 1990 р.).

Утім, на «Стадіо Сан-Паоло» особливих результатів Раньєрі не досяг, та й, напевно, не міг досягти — клуб з південної Італії що до Раньєрі розпочав своє падіння, разом з кокаїновими скандалами Марадони та фінансовими махінаціями президента Коррадо Ферлайно. Все, що міг зробити новий тренер за такої ситуації, — це пом'якшити посадку, і, в принципі, з цим завданням Раньєрі впорався, про що свідчить четверте місце в Серії «А» за підсумками сезону 1991-1992 — у наш час це зона Ліги чемпіонів, а тоді — місце в Кубку УЄФА. Проте через рік тренер змушений був залишити Неаполь, передавши справи Оттавіо Б'янкі, якого біля керма неаполітанців незабаром замінить Марчелло Ліппі.

Із «Наполі» Раньєрі пішов, здавалося б, на пониження — до Серії «В», у Флоренцію. Проте в перший же рік під його керівництвом «Фіорентина» повертається до еліти і перетворюється на міцного середняка, більш того, саме з «фіалками» Раньєрі виграє свої перші трофеї — Кубок та Суперкубок Італії (1996), причому останній виграли у самого «Мілана».

БАТЬКО «ВАЛЕНСІЇ»

Пропрацювавши у Флоренції ще рік, тренер поступається своїм місцем відомому Альберто Малезані і вирушає за довгим песо на Піренейський півострів, до «Валенсії», де проводить два наступні роки.

Саме з Раньєрі пов'язують початок тієї підйому сучасної «Валенсії». Першого сезону італійський фахівець спорудив із сплаву молодих та досвідчених гравців міцну команду, а другого — завоював Кубок Іспанії та здобув 4 місце в чемпіонаті. Раньєрі продовжує займатися своєю улюбленою справою: відшуковувати і виховувати молодь. Гаїска Мендьєта, Мігель Анхель Ангуло, Карлос Марчена та Давид Албелда — всі вони багато в чому зобов'язані розкриттям свого таланту Клаудіо Раньєрі, який довірив цим, тоді ще молодим, гравцям місце в основі.

Хтозна, яка б була подальша доля «Валенсії» і самого Раньєрі, якби після успішного сезону він не повівся на горезвісне песо Хесуса Хіля й не перебрався до мадридського «Атлетико».

Переїзд до столиці Іспанії, принаймні особисто для тренера, став невдалим, бо саме з його приходом знову заварилася каша навколо одіозного президента «Атлетико», і Раньєрі поспішно пішов, так і не допрацювавши там сезон. Доля ж закладеного Раньєрі фундаменту в «Валенсії» нам добре відома — це два фінали в Лізі чемпіонів (2000, 2001) з Ектором Купером, два чемпіонських звання (2002, 2004), Кубок УЄФА (2004) з Рафаелем Бенітесом і Суперкубок Європи 2004 року з Клаудіо Раньєрі, який на той час повернувся з «Челсі»! Ось така вона, тренерська доля — іноді не пізно зняти трохи вершків зі старого молочка.

РЕАНІМАТОР «ЧЕЛСІ»

Клаудіо Раньєрі очолював «Челсі» з вересня 2000-го по травень 2004 року, і перше, з чим зіткнувся італієць в Англії, — це мовний бар'єр. Коли він прибув до Лондона, то дуже погано володів англійською, але, на щастя, в клубі в якій були гравці, які знали італійську та іспанську. Завдяки ім адаптація Клаудіо на Туманному Альбіоні надовго не затягнулася. У першому сезоні за Раньєрі «аристократи» зайняли шосте місце у прем'єр-лізі.

Першого свого англійського міжсезоння Раньєрі взявся за перебудову і знову «відкопав» тих, хто в майбутньому стане обличчям команди. Італієць повірив у Френка Лампарда, запросив із марсельського «Олімпіка» Уїльяма Галласа, з «Аякса» — Йєспера Гронк'єра, Еммануеля Петі і Бодевейна Зенденa з «Барселони».

І цього разу діяльність тренера дала свої плоди: обігравши в останньому турі «Ліверпуль» (2:1), «Челсі» кваліфікується до Ліги чемпіонів. Враховуючи те, що клуб був в глибокій фінансовій кризі, це досягнення отримало високу оцінку фанів та преси. Варто відзначити, що саме під час того сезону від британських медіа Раньєрі отримав прізвисько «Tickerman» (буквально — «тасувальник карт»), бо постійно тасував основний склад команди, проводячи часті й деколи неймовірні ротації гравців.

У міжсезоння «Челсі» отримує нового господаря — російського мільярдера Романа Абрамовича: гроші до клубної казни течуть річкою і Раньєрі одержує гігантський трансферний бюджет. Проте тренерське крісло під Раньєрі також починає хитатися: Абрамович проводить зустріч з тренером збірної Англії Свеном Гораном Еріикссоном. Плюс до цього, нове керівництво активно втручається в трансферну політику клубу, і можна тільки здогадуватись, яких гравців Раньєрі запрошував сам, а придбання яких було йому нав'язано. Лишається констатувати, що влітку 2003-го року клуб поповнили Дам'єн Дафф, Уейн Бридж, Джо Коул, Скотт Паркер, Глен Джонсон, Хуан Себастьян Верон, Ернан Креспо, Адріан Муту та Клод Макелеле.

У сумі всі гравці обійшлися в 120 мільйонів фунтів, і такі вагомі вкладення негайно призвели до відчутного результату — клуб зайняв друге місце в прем'єр-лізі і дійшов до півфіналу Ліги чемпіонів. Проте, це не влаштувало керівництво «аристократів», яке чекало негайного завоювання трофеїв. Сам Раньєрі виправдовувався неможливістю створити команду за один сезон, у чому, швидше за все, був правий, враховуючи кількість нових гравців.

31 травня 2004 року Клаудіо Раньєрі все-таки був звільнений з посади головного тренера «Челсі», поступившись місцем Жозе Моуриньо. В офіційній заяві клубу щодо цього наголошувалося, що клуб вдячний Раньєрі за величезну роль в становленні команди. Навіть якщо це і були всього формальні слова, то вони влучили прямісінько в яблучко. Адже більшість основних гравців і улюбленців Моуриньо прийшли до «Челсі» або безпосередньо при Раньєрі, або ж були рекомендовані ним незадовго до відставки: Френк Лампард, Джон Террі, Клод Макелеле, Вільям Галлас, Петер Чех, Арьєн Роббен. А у вересні цього ж року Раньєрі опублікував книгу, яка описує останній рік роботи в Лондоні, під назвою «Горда людина, що йде».

ДІЙНА КОРОВА

Пішовши з «Челсі», без роботи Клаудіо Раньєрі не залишився — його негайно запросила «Валенсія». Повернення Раньєрі, втім, виявилося невдалим. Набравши в чемпіонаті в перших матчах 14 очок з 18 можливих, далі «кажани» покотилися по похилій вниз: виліт з Ліги чемпіонів, тривалі безвиграшні серії в примері, виліт з Кубка УЄФА від румунської «Стяуа». Остання невдача і стала тією краплею, яка переповнила чашу терпіння керівництва клубу Андалузії, — у лютому 2005 року Раньєрі був звільнений. У чемпіонаті «Валенсія» тоді була на 6 місці.

Залишивши «кажанів», Раньєрі наступний рік відпочиває, а повертається на поле футбольної битви у 2007-му в Серію «А» до «Парми». Після 22 турів клуб з молочної столиці Італії, набравши 15 очок, опинився на дев'ятнадцятому, передостанньому місці. Однак Раньєрі вдалося реанімувати, здавалося б, вже безнадійну команду: у наступних 16 матчах чемпіонату пармезанці набрали 27 очок і зберегли прописку в елітному дивізіоні.

У Пармі Раньєрі знову знайшов себе, нагадавши про себе футбольному світу, і цього не могли не відзначити клуби, зацікавлені в послугах досвідченого наставника. Відразу на горизонті з'явився «Манчестер Сіті» з купою грошей від нового власника, колишнього прем'єр-міністра Таїланду. Після невдач у пошуках за іншим маршрутом заворушився і «Ювентус». У результаті Клаудіо Раньєрі віддав перевагу «Турину».

«Стара синьйора» саме повернулася до Серії «А». На що міг сподіватися «Ювентус» у перший свій сезон в еліті? Навряд чи на чемпіонство, максимум на здобуття Кубка Італії. Очікування керівництва «Юве» виправдалися — команда посіла третє місце і здобула право грати в ЛЧ. У команди відкрилося друге дихання, особливо у Алессандро Дель П'єро, який із 21 м'ячем став найкращим снайпером Серії «А». В самого ж Раньєрі з'явилися нові цілі.

«Нам треба додати порівняно з минулим роком. Всі в «Юве» повинні цілити високо. Я ставив високі цілі в минулому сезоні і хочу піднятися ще вище у нинішньому. Ми не можемо показувати блідий футбол. Ми повинні прагнути до якнайкращих результатів у всіх турнірах, у яких беремо участь. Якщо ти працюєш у «Ювентусі», ти хочеш бути краще за всіх!»

Олеся ЮРИНЕЦЬ.

Клаудіо Раньєрі
Дата народження — 20 жовтня 1951 р.
Місце народження — Рим (Італія)
Громадянство — Італія

КЛУБНА КАР'ЄРА

1973—1974	Рома	6 (0)
1974—1982	Катанцаро	225 (8)
1982—1984	Катанія	92 (1)
1984—1986	Палермо	40 (0)

ТРЕНЕРСЬКА КАР'ЄРА

1987—1988	Путеолана
1988—1991	Кальярі
1991—1993	Наполі
1993—1997	Фіорентина
1997—1999	Валенсія
1999—2000	Атлетико Мадрид
2000—2004	Челсі
2004—2005	Валенсія
2007	Парма
2007	Ювентус

Росія. Прем'єр-ліга

І ЗНОВУ САМАРЦІ НЕПЕРЕМОЖНІ

ПРОПУЩЕНІ МАТЧІ
30 липня — середа

Крилья Совєтов — Сатурн — 4:0
ЦСКА — Зеніт — 0:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Рубін	15	8	5	2	19-11	29
2. Динамо	15	8	3	4	22-17	27
3. Амкар	15	8	3	4	18-11	27
4. Локомотив	15	6	6	3	22-15	24
5. Спартак М	15	6	6	3	27-23	24
6. Крилья Совєтов	15	5	7	3	22-14	22
7. ЦСКА	15	5	6	4	19-15	21
8. Спартак Нч	15	6	2	7	16-19	20
9. Том	15	5	4	6	14-19	19
10. Зеніт	14	4	7	3	22-15	19
11. Терек	14	5	3	6	13-18	18
12. Сатурн	15	4	5	6	15-15	17
13. ФК Москва	15	3	7	5	14-17	16
14. Луч-Енергія	15	2	6	7	10-20	12
15. Шинник	15	2	5	8	15-25	11
16. Хімки	15	2	5	8	20-34	11

НАЙВЛУЧНІШІ

Ельдар Нізамутдінов («Хімки») — 7

Пітер Одемвінджі («Локомотив») — 7

Диніяр Білялетдінов («Локомотив») — 7

«Крилья Совєтов» — «Сатурн» — 4:0 (2:0).

«Крилья Совєтов»: Лобос, О Бом Сок, Ярошик, Белозьоров, Лейлтон,Ескобар (Будилін, 82), Р.Аджинджал, Олег Іванов (Ковба, 71), Бобер, Савін (Тихонов, 63), Коллер.

«Сатурн»: Кіньски, Ангбва, **Гусин**, Зелао, Євсеєв, Олексій Іванов, Ігонін, Немов (Юрченко, 81), Каряка (Єрьоменко 69), Кириченко (Ковель, 62), Топич.

Голи: Бобер (8), Савін (41, 52), Ковба (89).

ЦСКА — «Зеніт» — 0:0.

ЦСКА: Акинфеєв, Олексій Березуцький, Ігнашевич, Григорєв, Одія, Рахимич, Дуду (Рикардо Жезус, 67), Дзагоєв, Красич, Джанер Еркін (Мамаєв, 65), Вагнер Лав.

«Зеніт»: Малафеєв, Анюков, Широков, Крижанац, Ширл, **Тимощук**, Зирянов, Денисов, Файзулін, Аршавін, Домінгес (Губочан, 54).

Вилучення: Крижанац (50), Дзагоєв (79).

«Крилья Совєтов» не знають гіркоти поразки з весни. 26 квітня команда Леоніда Слуцького поступилася в гостях «Хімкам» — 0:1, а потім шість раз поспіль зіграла внічию. Безпрограшна серія самаритян не може не радувати, проте й очок за цей час було набрано лише дев'ять. Тобто всього три перемоги, а за цей час можна було перемагати й частіше («крилаті» не вигравали з 2 травня, коли в Самарі був переможений «Амкар»). Слуцький говорить, що таку серію необхідно рахувати як належне, оскільки зараз ледь не кожна команда програє раз у три тури.

Героями цієї зустрічі стали Євген Савін, автор двох голів, чех Ян Коллер та колумбієць Хуан Карлос Ескобар, які створили ще два голи самаритян.

На радість конкурентам, ЦСКА та «Зеніт» завершили нульовою нічиєю перенесений матч 8-го туру російського чемпіонату. Пітерці, до речі, провоодили вже свій восьмий поєдинок в'липні. Не дивно, що підопічні Діка Адвоката, котрі грають майже у всіх зустрічах одним складом, елементарно втомилися. Це помітили у домашньому матчі з «Локомотивом» (1:1) і в гостьовій зустрічі з «Динамо» (0:1), в якій «Зеніт» більше тайму був змушений грати вдесятьох і пропустив прикрий гол на останніх хвилинах.

Ян Коллер («Крилья Совєтов») намагався досягти результату різними способами.

Могло так статися, що команда з берегів Неви недорахувалася б трьох очок в цій грі. Армійці елементарно переважали суперника за всіма компонентами, але ніяк не могли втілити колосальну перевагу в забиті м'ячі. Коли за другу жовту картку з поля вилучили Крижанаца, здалося, «Зеніту» не уникнути поразки. Однак армійці, отримавши чисельну перевагу, навпаки розслабилися і навіть дозволили супернику зрівняти число гравців на полі. Матч плавно докотився до 0:0, що дуже не засмутило тренерів обох команд.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Німеччина

«БАЙЄРН» ЗНОВУ ЧЕМПІОН?!

Успішно пройшовши медичне обстеження, контракт з «Кельном» підписав півзахисник «Бенфіки» **Петі**. Угоду з 31-річним футболістом, якого на батьківщині за агресивну манеру гри називають «Пітбулем» і на рахунку якого 57 матчів у складі збірної Португалії, розраховано до 30 червня 2010 року, передає AP.

Захисникові «Герти» і збірної Бразилії **Лусіу** зробили третю операцію на травмованому коліні. Як повідомляє офіційний сайт берлінського клубу, операція пройшла успішно. Очікується, що гравець повернеться на поле восени. Нагадаємо, що бразилець травмувався ще на початку минулого сезону — в матчі з «Шальке».

Колишнім нападником «Манчестер Сіті» **Емілем Мпензою** зацікавився «Кельн». Про це повідомив агент 30-річного футболіста, повідомляє sport1.de. Нагадаємо, що після закінчення минулого сезону керівництво «Манчестер Сіті» ухвалило рішення не продовжувати контракт з ексфорвардом збірної Бельгії.

Захисник **Даніель Цибіг** і нападник **Стівен Ривич** достроково продовжили контракти зі своїм клубом — коттбуською «Енергі». Згідно з новими угодами, хорватський форвард залишиться в клубі з Коттбуса до 2012 року, а німецький захисник — до 2011-го. Термін дії попередніх угод футболістів закінчувався 2009 року. У минулому сезоні 22-річний Ривич провів за «Енергі» 28 матчів, в яких забив 2 м'ячі. 25-річний Цибіг у 19 зустрічах відзначився одного разу, повідомляє офіційний сайт німецького клубу.

Захисник «Ганновера» **Міхаель Тарнат** вибув зі строю на три місяці через розрив зв'язки стегна. 38-річний футболіст потребує операції. У минулому сезоні в лівого захисника «Ганновера» була аналогічна травма, повідомляє sport1.de. Відзначимо, що Тарнат, відомий по виступах за

Ван дер Ваарт: «Хм «Реал»? Непогано.

«Байєрн», збирався цього літа завершити ігрову кар'єру, проте потім вирішив залишитися у футболі ще на один рік.

«Байєрн» відправився до Японії на товариський матч з місцевою командою «Урава Ред Даймондз» без семи футболістів основи. У Мюнхені залишилися травмовані Франк Рибері, Лука Тоні, Тім Боровський, Мартін Демікеліс і Ханс-Йорг Бутт. Також у Країну сонця, що сходить, не поїхали Хосе Ернесто Соса і Брену, які захищатимуть кольори своїх національних збірних на Олімпіаді в Пекіні. Щоб поповнити втрати, головний тренер «Байєрна» Юрген Клінсманн викликав в головну команду резервістів Мехмета Екичі та Томаса Мюллера, повідомляє офіційний сайт чемпіонів Німеччини.

Також «Байєрн» хотів би підсилити свою оборонну лінію захисником «Челсі» та збірної Сербії **Браніславом Івановичем**. У послугах екс-гравця «Локомотива» також зацікавлений «Ювентус», повідомляє Transfer Market Web.

Форвард «Штутгарта» **Маріо Гомес** заявив, що поки не має наміру залишати команду. «У мене контракт зі «Штутгартом» до 2012 року. Крім того, я ніколи не говорив, що хочу залишити клуб цього літа. Останнім часом ходить багато чуток на цю тему, тому я хочу сказати: я належу цій команді. Хоча, звичайно, зацікавленість з боку одного з найбільших європейських клубів — велика честь для мене», — заявив Гомес. А тим часом за повідомленням Daily Mail, «Фулхем» готовий заплатити за гравця 15 мільйонів фунтів стерлінгів. Зазначимо, що на форварда також претендує «Арсенал».

За повідомленням газети Marca, «Гамбург» прийняв пропозицію «Реала» про продаж **Рафаеля ван дер Ваарта** за вісім мільйонів фунтів стерлінгів. Раніше німецький клуб відмовився відпускати півзахисника до Мадрида за п'ять мільйонів фунтів. Очікується, що вже наступного тижня гравець збірної Нідерландів підпише з «Королівським клубом» п'ятирічний контракт. Нагадаю, що раніше повідомлялося, що керівництво «Реала» викреслило зі списку можливих придбань сезону капітана клубу «Гамбург» Рафаеля ван дер Ваарта. А 29 липня президент «Реала» Рамон Кальдерон взагалі заявив іспанський спортивний газеті «Марка»: «Ми сконцентруємо свої зусилля на Криштіану Рональду. Ніяких інших альтернатив не розглядатиметься».

У тренувальному таборі в Шрунсе (Австрія) тренер «Вердера» **Томас Шааф** змусив своїх гравців бігати під пекучим сонцем в шапочках з дірками і

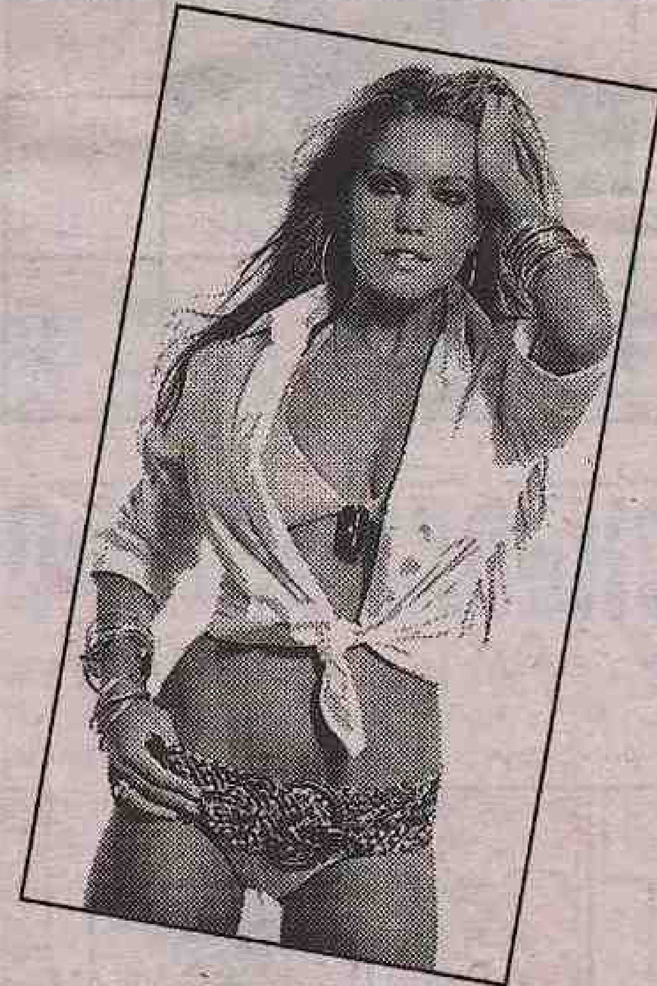
Сильвія Ван дер Ваарт: «Рафо, забери мене до Іспанії!».

чорних жилетах. Тренування зняли на відео. Це було схоже більше на дурощі — але такі нові методи в тренувальному процесі: шапочки були оснащені сенсорами, а жилети — датчиками. Сенсори записують дані по координації, реакції і швидкості. Датчик пересилає ці дані через супутник для аналізу. Устаткування надала фірма з Карлсруе «2D-Datarecording».

На камеру знімалися рухи гравців у бігу: помилки потім гравці аналізують і виправляють.

Тренер Томас Шааф на всі запитання щодо такого методу тренувань відповідає: «Ці вимірювання проводяться для того, щоб ефективніше управляти процесом тренувань. Більше я про це нічого не скажу».

Та і самі гравці, схоже, не в курсі справи. Торстен Фрінгс сміється: «Не знаю, для чого це потрібно. Але нам було весело, а шапочки просто мегакруті».

У Німеччині провели опитування серед тренерів і уболівальників на тему, який клуб у майбутньому сезоні виграє бундеслігу. Усі 18 наставників команд вищого німецького дивізіону упевнені, що ніщо не перешкодить «Баварії» завоювати в наступному сезоні свій 22-й чемпіонський титул. «Будь-який клуб з великим бюджетом, що витрачає на придбання гравців величезні гроші, вважатиметься фаворитом. Так уже ведеться в сучасному футболі», — пояснив підсумки голосування серед тренерів Армін Фе.

А ось німецькі вболівальники не такі впевнені в перевазі «Баварії». Лише приблизно половина із 116000 респондентів видання Kicker віддає перевагу мюнхенській команді. 17,4 відсотка тих, хто проголосував, вважають, що титул дістанеться торішньому віце-чемпіонові — «Вердеру». «Шальке» зібрав 9,9 відсотка голосів.

Півзахисник «Вердера» **Амаурі Бішофф** підписав контракт з «Арсеналом», повідомляє eatsleepsport.com. Незважаючи на умовляння керівництва німецького клубу залишитися, 21-річний футболіст вирішив продовжити кар'єру в клубі Арсена Венгера. Гравець уже вилетів до Австрії, де «канонірі» проводять передсезонний збір.

СКАНВОРД № 139 «МАРСЕЛЬ-2008»

... Коллімор
Фото 1
... Адвокат
Мелоні
Клуб із Вільнюса
Володар Кубку УЕФА 2008 р.
... Акобян
Жюли, Макелеле
Рубен де ла ...
Де Ла ...
Оборонець "Катанії"
Браз. нападник 80-х рр.
Нігер. легіонер "Удинезе"
Фото 2
Кан'єнда
Фото 3
... Мертезакер
... "Олімпійський"
... Коллер
Фото 4
... Макеле
Легенда зб.Польщі
Естон. форвард
Фото 5
Тулуб
Екс-форвард "Бастії"
Бек "Блекберна"
... де Гуй
Фото 6
Парагв.хавбек на ЧС-2002
Екс-коуч "Байєра" та "Кельна"
... Россі
Учасник ЧС-1986
Кім ... Хен
Бек зб. Камеруну
Оборонець "Нансі"
Президент "Барселони"
Фото 2
Фото 3
Фото 7
Бек зб. Іспанії на ЧЕ-2000
Клуб із Саратова
Команда з Данії
"... - Арад"
Форвард "Динамо" Москви 60-х рр.
Хавбек зб. Португалії на ЧЕ-2004
Місто в Китаї
Кіпер зб. Франції на ЧЕ-2000
Партнер Е.Коула по "МЮ"
Одиниця площі
Клуб із Румунії
Фото 4
Фото 5
Фото 6
Ку ...
Клуб із Лургана
Фото 8
Оборонець "Марселя"
Фото 9
Фото 7
Фото 8
Фото 9
Фото 10
Фото 10
Гравець "Марселя"
Хавбек зб. Франції на ЧЄ-1996

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Понеділок, 4 серпня
«Мегаспорт»
15.30. Чемпіонат Росії. «Зеніт» — «Москва».
17.30, 22.05. Чемпіонат Росії. Огляд 16-го туру.
20.45. «Відверто про футбол».

Вівторок, 5 серпня
«Мегаспорт»
15.50. Чемпіонат України. ФК «Харків» — «Арсенал».
18.10. «Відверто про футбол».
20.30, 5.00. Чемпіонат Росії. Огляд 16-го туру.

Середа, 6 серпня
ТЕТ
20.00. Ліга чемпіонів. «Динамо» — «Дрогеда».
«Мегаспорт»
18.00, 23.50. «Мундіаль».
18.55, 0.25, 5.00. Світовий футбол.
19.50. Чемпіонат Росії. ЦСКА — «Крилья Совєтов».

Четвер, 7 серпня
«Мегаспорт»
13.30. Світовий футбол.
5.15. «Гол-парад».

П'ятниця, 8 серпня
УТ-1
12.45. Пляжний футбол. Гран-прі Іллічівська. «Старт» (Іллічівськ) — «Метробуд» (Київ).
«Мегаспорт»
12.30, 5.05. «Мундіаль».
0.25. Світовий футбол.

Субота, 9 серпня
УТ-1
12.55. Пляжний футбол. Гран-прі Іллічівська. Півфінал.
«Мегаспорт»
16.55. Чемпіонат України. «Металург» Д — ФК «Харків».
18.55. Чемпіонат України. «Ворскла» — «Динамо».
5.10. «Гол-парад».

Неділя, 10 серпня
УТ-1
12.55. Пляжний футбол. Гран-прі Іллічівська. Фінал.
21.55. «Наш футбол».
ICTV
0.05. «Про футбол».
ТРК «Україна»
22.20. «Футбольний уїк-енд».
«Мегаспорт»
13.05, 3.00. Чемпіонат Росії. «Спартак» — «Хімки».
16.55. Чемпіонат України. «Арсенал» — «Зоря».
18.55. Чемпіонат України. «Металіст» — ФК «Львів».

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua

В. о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
О.П.ТРАВЯНКА (відповідальний за випуск)
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025084.
Індекс 60994.